

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2007 р. N

Київ

Про затвердження Комплексної програми підтримки розвитку українського села на період до 2015 року

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Комплексну програму підтримки розвитку українського села на період до 2015 року (далі – Програма, додається).
2. Міністерству фінансів України передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на 2008 рік та наступні роки виділення необхідних коштів на реалізацію положень Програми, із врахуванням асигнувань, передбачених центральним та місцевим органам виконавчої влади - виконавцям Програми у Законах України "Про державну підтримку сільського господарства України", "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві".
3. Центральним органам виконавчої влади, Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним державним адміністраціям, Київській та Севастопольській міській державним адміністраціям протягом місяця прийняти Заходи на виконання вимог Комплексної програми підтримки українського села на період до 2015 року.
4. Державному замовнику – Мінагрополітики щоквартально подавати Кабінету Міністрів України звіт про стан виконання Програми.
5. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

В.Ф.Янукович

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Комплексної програми підтримки розвитку українського села на період до 2015 року"

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України

Проект постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Комплексної програми підтримки розвитку українського села на період до 2015 року" розроблено робочою групою за участю спеціалістів міністерств, відомств та наукових установ на виконання доручення Президента України від 21.03.2005 року № 1-1/147, доручення Прем'єр-міністра України від 16.04.2005 № 19678/0/1-05, розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.12.2005

№ 536-р. "Про схвалення Концепції Комплексної програми підтримки розвитку українського села на 2006-2010 роки" та Указ Президента України від 28.12.2005 року № 1867/2005 "Про рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 9 грудня 2005 року "Про стан агропромислового комплексу та заходи щодо забезпечення продовольчої безпеки України".

Необхідність розробки Програми зумовлена тим, що до цього часу фактично не існує жодного програмного документа, який передбачав би комплексний та системний розвиток українського села на перспективу, виходячи із глибокого аналізу поточної ситуації та пріоритетних напрямків, визначених Президентом України.

Попередні програми будувались за галузевими та вузькопроблемними принципами та їх основним критерієм (завданням) було збільшення виробництва в різних галузях. Через такий однобокий підхід склалась ситуація хибних пріоритетів та непослідовної державної політики щодо самого села, сільського населення та сільських територій у цілому.

Тобто, на сьогодні існує потреба вирішення широкого кола практичних проблем у соціальній сфері села та АПК, які перешкоджають нормальному розвитку цього сектора економіки України.

Прийняття даного проекту постанови Кабінету Міністрів України спрямоване на формування комплексу основних заходів, спрямованих на розв'язання соціальних проблем та забезпечення сталого розвитку сільських територій, підвищення ефективності функціонування аграрного сектору економіки.

2. Цілі та завдання прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України

Метою Програми є реалізація основних напрямів державної аграрної політики, спрямованої на створення сприятливих умов для комплексного розв'язання соціальних проблем села та розвитку сільських територій,

створення високоефективного конкурентоспроможного аграрного сектору на внутрішньому і зовнішньому ринках, забезпечення продовольчої безпеки країни, зростання доходів сільського населення, збереження селянства як носія української ідентичності культури і духовності.

Завданнями Програми є:

- створення організаційно-економічних умов для комплексного розвитку сільських територій та поліпшення соціального рівня проживання сільського населення, в першу чергу, підвищення його зайнятості та доходів;
- визначення пріоритетних напрямків розвитку аграрного сектору в сучасних умовах.
- гарантування продовольчої безпеки країни;
- забезпечення умов для конкурентного розвитку аграрного сектору із врахуванням вимог СОТ.

3. Загальна характеристика і основні положення проекту постанови Кабінету Міністрів України

Проектом постанови Кабінету Міністрів України затверджується Комплексна програма підтримки розвитку українського села на період до 2015 року.

Програма включає детальне та всебічне вивчення ситуації, яка склалась на селі, в агропромисловому комплексі України на сучасному етапі, висновки та програму дій за основними напрямками розвитку українського села на період до 2015 року, які мають бути проведені шляхом удосконалення організаційно-економічних механізмів та посилення державної підтримки функціонування агропродовольчого комплексу та соціальної сфери села.

Проект Програми складається з VII розділів і включає загальну ситуацію, аналіз, завдання та шляхи реалізації за основними блоками програми.

Виконання Програми здійснюється у три етапи.

На першому з них тривалістю два роки (2007-2008) одночасно із здійсненням поточних завдань розвитку села і аграрного сектору забезпечується:

- розроблення і схвалення в установленому порядку законодавчої та нормативно - правової бази, покликаної забезпечити ефективне здійснення Програми;
- здійснення комплексу заходів щодо удосконалення державної підтримки, законодавства та нормативної бази для розвитку аграрного сектору які впливають із вимог СОТ та директив ЄС
- створення необхідних додаткових державних органів управління для організації забезпечення виконання заходів щодо соціального розвитку сільських територій та розвитку аграрного ринку передбачених Програмою;
- проведення суцільної паспортизації сільських населених пунктів та розробки на її основі перспективних планів регіонального комплексного розвитку сільських територій, визначення обсягів та джерел фінансового забезпечення;

- розроблення відповідних регіональних програм, організація моніторингу результатів початкового етапу виконання Комплексної загальнодержавної та регіональних програм, внесення в них при потребі уточнень і доповнень;

- проведення організаційної, інформаційно-роз'яснювальної та іншої роботи, з питань забезпечення виконання Програми.

На другому етапі тривалістю два роки (2009-2010) здійснюється активне нарощування обсягів виконання Програми, формування на основі моніторингу концептуальних, соціальних і безпосередньо виробничих передбачень

подальшого сутнісного та організаційного її наповнення, у тому числі за критеріями і показниками, що виходять поза її параметри та календарні строки.

На заключному етапі (2010-2015) всі складові Програми виводяться на рівень функціонування, який:

- забезпечуватиме перетворення передбачених заходів по кожному напрямку розвитку аграрного сектору та сільських територій у їх сукупні результативні очікування;

- дасть можливість досягти показники по обсягах виробництва продукції, передбачених Програмою;

- дозволить зробити передбачення щодо подальшого розвитку українського села і аграрного сектору поза календарним строком дії Програми;

- створить соціальні, економічні та інші передумови для забезпечення необхідних темпів і обсягів виробництва та створення необхідних соціальних умов для проживання сільського населення.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

Проект постанови Кабінету Міністрів України розроблено у відповідності до законів України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві", "Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу", "Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року", "Про питну воду та питне водопостачання", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення", "Про відходи" та інших законодавчих актів, вимоги та обсягів яких включаються щорічно до Закону України про Державний бюджет на відповідний рік, інших законодавчих актів.

Наявна нормативно-правова база не врегульовує питань, які пропонуються врегулювати зазначеним проектом постанови Кабінету Міністрів України.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень Програми буде забезпечуватися у відповідності та в межах коштів передбачених Законом України "Про державну підтримку

сільського господарства України". Бюджетні асигнування на розвиток соціальної сфери села виділятимуться в обсягах, передбачених Законом України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" та включатимуться у Закон України про Державний бюджет України відповідного року. Витрати на виконання заходів, визначених Програмою будуть здійснюватися за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів на черговий рік, інвестиційних коштів та інших джерел фінансування. Середньорічний обсяг бюджетної підтримки та виконання Програми становить 26,8 млрд. грн. в тому числі для вирішення соціальних проблем 9,5 млрд. грн. Крім того, в середньому за рік буде залучено кредитних ресурсів 21,5 млрд. грн., коштів інвесторів 15,0 млрд. грн., прибутку сільгосп підприємств та амортизаційних відрахувань 15,3 млрд. гривень

6. Прогноз соціально-економічних наслідків прийняття проекту постанови

Виконання Програми забезпечить:

- забезпечення сільських населених пунктів об'єктами соціальної інфраструктури відповідно до соціальних стандартів, комплексного розвитку сільських територій;
- підвищення зайнятості і ліквідації безробіття на селі, зростання рівня доходів сільського населення та середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до рівня, не нижче ніж в середньому в економіці держави;
- досягнення споживання продуктів харчування на особу на рівні науково-обґрунтованих норм;
- забезпечення конкурентоспроможності аграрного виробництва на внутрішньому і зовнішніх ринках;
- гарантування продовольчої безпеки держави, розвиток організованого внутрішнього і зовнішнього аграрних ринків;
- поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості;
- зростання обсягів виробництва валової продукції сільського господарства в 2015 році, порівняно з 2005 роком, у 1,6 раза.
- збільшення обсягів експорту продукції сільського господарства та продовольчих товарів у 2 рази;
- збільшення обсягів надходжень податків і зборів від підприємств аграрного сектору до зведеного бюджету із 10,3 млрд. грн. у 2006 році до 26 млрд. грн. у 2015 році, або у 2,5 рази.

Міністр аграрної політики України

Ю. Ф. Мельник

“ _____ ” _____ 2007 р.

ПАСПОРТ

1. Назва: Комплексна програма підтримки розвитку українського села на період до 2015 року.

2. Підстава для розроблення: доручення Президента України від 21 березня 2005 року № 1-1/147, доручення Прем'єр-міністра України від 16.04.05 № 19678/0/1-05, розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.12.05 № 536-р. "Про схвалення Концепції Комплексної програми підтримки розвитку українського села на 2006-2010 роки" та Указ Президента України від 28 грудня 2005 року № 1867/2005 "Про рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 9 грудня 2005 року "Про стан агропромислового комплексу та заходи щодо забезпечення продовольчої безпеки України".

3. Державний замовник: Міністерство аграрної політики України.

4. Розробники Програми: Міністерство аграрної політики України, Українська академія аграрних наук, Національна академія наук України, Міністерство економіки України, Міністерство фінансів України, Міністерство праці та соціальної політики України, Міністерство палива та енергетики України, Міністерство транспорту та зв'язку України, Міністерство промислової політики України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України, Міністерство культури і туризму України, Міністерство будівництва, архітектури та житлово – комунального господарства України, Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту України, Міністерство юстиції України, Державний комітет України по водному господарству, Державний комітет України по земельних ресурсах, Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державний комітет лісового господарства України.

5. Мета і завдання Програми: Метою Програми є реалізація основних напрямів державної аграрної політики, спрямованої на створення сприятливих умов для комплексного розв'язання соціальних проблем села та розвитку сільських територій, створення високоефективного конкурентоспроможного аграрного сектору на внутрішньому і зовнішньому ринках, забезпечення продовольчої безпеки країни, зростання доходів сільського населення, збереження селянства як носія української ідентичності, культури і духовності.

6. Основні заходи, передбачені Програмою: Заходи згруповані за такими напрямками:

– розвиток *соціальної сфери села і сільських територій*, яким передбачено вирішення проблем трудової зайнятості та ліквідації бідності сільського населення, комплексного розвитку соціальної інфраструктури українського села, зокрема, житлового будівництва, комунального і побутового обслуговування, автомобільних доріг, закладів освіти, охорони здоров'я, культури, спорту, торгівлі тощо;

– розвиток аграрного сектору, що передбачає забезпечення його конкурентноздатності, гарантування продовольчої безпеки країни, доведення

рівня споживання продуктів харчування до науково-обґрунтованих норм шляхом підвищення ефективності використання земель, розвитку різних форм господарювання, розвитку аграрного ринку, удосконалення системи матеріально-технічного забезпечення сільського господарства, удосконалення системи управління, покращення наукового і кадрового забезпечення.

7. Виконавці Програми: Міністерство аграрної політики України, Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України, Міністерство економіки України, Міністерство фінансів України, Міністерство праці та соціальної політики України, Міністерство палива та енергетики України, Міністерство транспорту та зв'язку України, Міністерство промислової політики України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України, Міністерство культури і туризму України, Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту України, Міністерство юстиції України, Державний комітет України по водному господарству, Державний комітет України по земельних ресурсах, Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державний комітет лісового господарства України, Українська академія аграрних наук, Національна академія наук України, місцеві органи влади.

8. Строки виконання: 2007 – 2015 роки.

9. Етапи виконання: перший етап - 2007-2008 роки, другий – 2009-2010, третій – 2011-2015 роки.

10. Загальний обсяг фінансування: реалізація положень Програми буде забезпечуватися у відповідності та в межах коштів передбачених Законом України "Про державну підтримку сільського господарства України". Бюджетні асигнування на розвиток соціальної сфери села виділятимуться в обсягах, передбачених Законом України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" та включатимуться у Закон України про Державний бюджет України відповідного року. Витрати на виконання заходів, визначених Програмою будуть здійснюватися за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів на черговий рік, інвестиційних коштів та інших джерел фінансування. Середньорічний обсяг бюджетної підтримки та виконання Програми становить 26,8 млрд. грн. в тому числі для вирішення соціальних проблем 9,5 млрд. грн. Крім того, в середньому за рік буде залучено кредитних ресурсів 21,5 млрд. грн., коштів інвесторів 15,0 млрд. грн., прибутку сільгосппідприємств та амортизаційних відрахувань 15,3 млрд. грн.

11. Очікувані результати:

- забезпечення сільських населених пунктів об'єктами соціальної інфраструктури відповідно до соціальних стандартів, комплексного розвитку сільських територій;

- підвищення зайнятості і ліквідації безробіття на селі, зростання рівня

доходів сільського населення та середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до рівня, не нижче ніж в середньому в економіці держави;

- досягнення споживання продуктів харчування на особу на рівні науково-обґрунтованих норм;

- забезпечення конкурентоспроможності аграрного виробництва на внутрішньому і зовнішніх ринках;

- гарантування продовольчої безпеки держави, розвиток організованого внутрішнього і зовнішнього аграрних ринків;

- поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості;

- зростання обсягів виробництва валової продукції сільського господарства в 2015 році, порівняно з 2005 роком, у 1,6 рази.

- збільшення обсягів експорту продукції сільського господарства та продовольчих товарів у 2 рази;

- збільшення обсягів надходжень податків і зборів від підприємств аграрного сектору до зведеного бюджету із 10,3 млрд. грн. у 2006 році до 26 млрд. грн. у 2015 році, або у 2,5 рази.

Проект

**Комплексна програма підтримки розвитку українського села на період
до 2015 року**

ЗМІСТ

№ розділу, підрозділу	Назва розділу Програми	Стор.
1.	Загальні положення	1-4
1.1.	Проблеми, на розв'язання яких спрямовується Програма	1-2
1.2.	Причини виникнення проблем	2-3
1.3.	Основна мета і завдання Програми	3
1.4.	Шляхи і засоби реалізації програми	3-4
2.	Розвиток соціальної сфери села та сільських територій	5-15
2.1.	Організація забезпечення соціальних стандартів та нормативів умов проживання населення в сільській місцевості, та комплексний розвиток соціальної інфраструктури українського села	5-6
2.2.	Розвиток підприємництва, розв'язання проблем зайнятості та ліквідації бідності сільського населення	6-7
2.3.	Розвиток автомобільних доріг, транспортного сполучення та зв'язку	8
2.4.	Вдосконалення інженерної інфраструктури	8
2.5.	Розвиток житлового будівництва і комунального облаштування	8-9
2.6.	Розвиток освіти	9-10
2.7.	Розвиток медичного обслуговування	10
2.8.	Розвиток культурно-дозвільної діяльності в сільській місцевості, збереження і розвиток традиційної культури регіонів	10-11
2.9.	Поліпшення побутового обслуговування сільського населення	11
2.10.	Розвиток фізичної культури, спорту і туризму на селі	11
2.11.	Розвиток торгівельного обслуговування сільського населення	11- 12

2.12.	Створення умов для закріплення молоді на селі	12-13
2.13.	Державна підтримка розвитку сільської поселенської мережі на депресивних територіях	13
2.14.	Удосконалення системи управління розвитком сільських територій	13-14
2.15.	Фінансове забезпечення і очікувані результати	14-15
3.	Розвиток аграрного ринку	16-29
3.1.	Продовольча безпека держави та розвиток агропромислового виробництва	16-17
3.2.	Розвиток рослинництва	17-18
3.3.	Удосконалення державного земельного кадастру	18
3.4.	Розвиток рекреаційного та оздоровчого землекористування	18
3.5.	Землеустрій та землевпорядкування сільських територій	18-19
3.6.	Охорона та підвищення родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарського виробництва	19-20
3.7.	Удосконалення системи моніторингу земель	20
3.8.	Меліорація земель.	20
3.9.	Формування ринку земель сільськогосподарського призначення	20-21
3.10.	Розвиток тваринництва	21-22
3.11.	Ринки матеріально-технічних ресурсів та послуг	22-23
3.12.	Формування і розвиток інфраструктури аграрного ринку	23-24
3.13.	Державне регулювання ринку	24-25
3.14.	Гарантування якості і безпеки продовольства	25-26

3.15.	Підтримка доходів сільськогосподарських товаровиробників	26-27
3.16.	Формування агроекологічного іміджу України	27
3.17.	Розвиток організаційно – правових форм господарювання	27-28
3.18.	Розвиток зовнішньоекономічної діяльності	28-29
4.	Фінансове забезпечення аграрного сектору	30-36
4.1.	Розвиток ринку фінансових послуг	30-32
4.2.	Інвестиційна та інноваційна політика	32-33
4.3.	Бюджетна політика	33-35
4.4.	Податкова політика	36-37
5.	Удосконалення діючих інструментів та реформування системи управління в аграрному секторі	38-40
6.	Освіта	41
7.	Аграрна наука	42
8.	Розвиток дорадництва	43
9.	Удосконалення інформаційного забезпечення	44-45
10	Етапи і механізм реалізації програми	46
11	Очікувані результати та контроль за виконанням Програми	47
12	Додаткові матеріали до Комплексної програми підтримки розвитку українського села	48
13	Додатки	49-71

КОМПЛЕКСНА ПРОГРАМА ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА НА ПЕРІОД ДО 2015 РОКУ

Програма розроблена на виконання доручень Президента України та Кабінету Міністрів України з метою реалізації основних напрямів державної аграрної політики, спрямованої на створення сприятливих умов для комплексного розв'язання соціальних проблем села та розвитку сільських територій, зростання доходів сільського населення створення високоефективного конкурентоспроможного аграрного сектору на внутрішньому і зовнішньому ринках, забезпечення продовольчої безпеки країни.

1. Загальні положення

1.1. Проблеми, на розв'язання яких спрямовується Програма

Пріоритетність розвитку аграрного сектору та сільських територій в Україні зумовлюється винятковою значимістю виробництва продукції сільського господарства та продовольства в життєдіяльності людини, потребою відродження селянства як господаря землі, носія моралі та національної культури.

Разом з тим, ситуація в цьому секторі економіки залишається досить складною і неадекватною його ролі в державі. Аграрний сектор, особливо сільське господарство, до цього часу не виведені з кризової ситуації. Низька ефективність сільськогосподарського виробництва не забезпечує навіть простого відтворення. Не завершено базову складову реформування сільського господарства – земельну реформу.

У 2005 році науково – обґрунтовані норми споживання основних продуктів харчування на одну особу були забезпечені по молоку і молокопродуктах лише на 59,4 %, м'ясу і м'ясопродуктах – 48,8, яйцях – 82, овочах-76 і фруктах – на 43,1 відсотка.

Низький рівень споживання продуктів харчування стримується, як недостатніми обсягами виробництва сільськогосподарської продукції, так і низькою платоспроможністю населення.

Найгострішими проблемами на селі залишаються відсутність мотивації до праці, безробіття, бідність та трудова міграція, занепад соціальної інфраструктури, поглиблення демографічної кризи та відмирання сіл.

Проте, в Україні до цього часу не існує програмного документа щодо розвитку українського села, який би визначав комплекс та систему взаємопов'язаних завдань і заходів, спрямованих на розв'язання найважливіших проблем розвитку аграрного сектору і сільських територій.

Як і раніше в суспільстві домінує думка, яка втілюється в практичні дії владних структур всіх рівнів про те, що вирішення соціальних проблем на селі, повинні взяти на себе в основному сільгоспвиробники. Підтримка розвитку соціальної сфери села і сільських територій ототожнюється з

державною підтримкою розвитку аграрного сектору. Ринковій економіці це не властиво. Вирішення соціальних проблем на селі в сучасних умовах повинна взяти на себе держава та органи місцевого самоврядування. Це вимагає зміни пріоритетів державної політики стосовно українського села, порядку формування державного і місцевих бюджетів та напрямів їх використання, чіткого розмежування функцій та відповідальності місцевих та центральних органів влади.

Кабінетом Міністрів України схвалено Концепцію Комплексної програми підтримки розвитку українського села на 2006-2010 роки. У процесі підготовки проекту Програми розвитку українського села була внесена і підтримана пропозиція, що програма повинна бути розрахована на період до 2015 року. Такий термін запровадження Програми був схвалений на Всеукраїнському з'їзді селян, який відбувся в листопаді 2006 року. Вона спрямована на вирішення складних і важливих проблем села на всій території держави, повинна мати більш строковий період виконання і здійснюється центральними та місцевими органами виконавчої влади, громадськими та господарськими структурами. Вона узгоджується з вимогами та термінами реалізації положень Закону України „Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року”, забезпеченням на основі підвищення економічного інтересу стабільного розвитку аграрного сектору, гарантуванням продовольчої безпеки держави, створення сприятливих умов для розвитку сільських територій та враховує вимоги Закону України "Про державні цільові програми".

Програма за своїми завданнями, метою та обсягами ресурсів носить довготерміновий та стратегічний характер і визначається як загальнодержавна.

1.2. Причини виникнення проблем

Складна економічна і соціальна ситуація на селі викликана:

- недостатньою увагою держави до вирішення проблем розвитку українського села і аграрного сектору через незадовільне законодавче утвердження та захисту приватної власності на селі, особливо власності на землю, створенню паритетних відносин аграрного сектору із іншими галузями національної економіки, вкрай обмежену державну підтримку облаштування сільських територій;

- некомплексністю та непослідовністю розв'язання завдань аграрної реформи в Україні. Поряд з реформуванням відносин власності на землю та майно, запровадженням нових організаційно-правових форм господарювання не створено відповідних економічних механізмів, які повинні забезпечити ефективну цінову політику та фінансове обслуговування виробництва аграрної продукції. Із-за стримування земельної реформи, не вирішуються питання включення вартості земель сільськогосподарського призначення в економічний обіг, що є на сьогодні однією із основних стримуючих причин для залучення інвестицій та впровадження інновацій, розвитку партнерських відносин, сприяє поширенню тіньового ринку землі та інших негативних

тенденцій;

- несвоєчасною передачею в процесі трансформації бувших сільгосп підприємств об'єктів соціальної сфери до державної та комунальної власності, обмеженого фінансування їх утримання;

- відсутністю заходів щодо створення додаткових робочих місць в сільській місцевості та збільшення рівня доходів населення;

- постійним дефіцитом фінансових ресурсів, що обмежує розвиток сільськогосподарського виробництва, існуючий диспаритет цін та інфляція суттєво знижують ефективність зростаючої державної підтримки розвитку сільського господарства;

- недостатньо розвиненою інфраструктурою аграрного ринку, неефективною державною політикою щодо створення умов для розвитку кооперативних та інших об'єднань сільськогосподарських товаровиробників в сфері заготівлі і реалізації продукції та надання послуг.

1.3. Основна мета і завдання Програми

Основною Метою Програми є досягнення соціальних стандартів і нормативів щодо умов проживання сільського населення, збереження селянства як носія української ідентичності, культури і духовності, забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектору на внутрішньому і зовнішньому ринках, доведення рівня споживання продуктів харчування у 2015 році до науково - обґрунтованих норм.

Завданнями Програми є:

- створення організаційно-економічних умов для комплексного розвитку сільських територій та поліпшення соціального рівня проживання сільського населення, в першу чергу, підвищення його зайнятості та доходів;

- визначення та підтримка пріоритетних напрямків розвитку аграрного сектору в сучасних умовах.

- гарантування продовольчої безпеки країни;

- забезпечення умов для конкурентного розвитку аграрного сектору із врахуванням вимог СОТ.

1.4. Шляхи і засоби реалізації програми

В соціальній сфері:

- уточнення соціальних стандартів та нормативів щодо умов проживання населення в сільській місцевості, проведення в 2007 та I кв. 2008 рр. суцільної паспортизації сільських населених пунктів, з визначенням перспектив розвитку поселенської мережі та її інфраструктури до 2015 року;

- визначення потреби і джерел фінансування проектів комплексного розвитку сільських територій;

- законодавче удосконалення, починаючи з 2008 року, міжбюджетних відносин з метою створення умов центральним та місцевим органам влади для вирішення соціальних проблем українського села;

- створення спеціального органу центральної виконавчої влади для міжвідомчої і міжрегіональної координації та контролю за виконанням заходів комплексного розвитку сільських територій (шляхове та житлове

будівництво, комунальне господарство, охорона здоров'я, освіта, культура, фізкультура і спорт, сільський туризм, розвиток підприємництва тощо);

- здійснення чіткого розмежування функцій і повноважень центральних та місцевих органів влади в сфері розвитку сільських територій;

- створення умов розвитку підприємництва на селі, з метою підвищення зайнятості населення та зростання його доходів;

У виробничій сфері села:

- визначення і реалізація пріоритетних напрямків розвитку аграрного сектору, його функціонування в умовах зональних та регіональних особливостей;

- підготовка пропозицій до проекту держбюджету 2008 та наступних років щодо удосконалення державної підтримки аграрного сектору та розвитку сільських територій з урахуванням вимог СОТ;

- створення умов для паритетних відносин аграрного сектору з іншими галузями економіки;

- розвиток земельних відносин та раціоналізація землекористування, формування ринку земель сільськогосподарського призначення;

- здійснення заходів щодо розвитку інфраструктури аграрного ринку, забезпечення якості та безпеки продовольства, регулювання попиту і пропозицій, розвитку агропромислової інтеграції;

- здійснення заходів по збільшенню ємності ринку продукції сільського господарства та продовольства з урахуванням фізіологічних потреб населення, його купівельної спроможності та максимальних можливостей експорту;

- зміцнення матеріально – технічної бази аграрного сектору ;

- розвиток ринку фінансових послуг, удосконалення інвестиційної бюджетної та податкової політики стосовно аграрного сектору;

- підвищення ролі аграрної науки і освіти, розвиток дорадництва;

- удосконалення системи управління в аграрному секторі;

- формування ефективної системи забезпечення потреб галузі в кадрах масових професій, в першу чергу шляхом залучення молодих фахівців для роботи на селі.

2. Розвиток соціальної сфери села та сільських територій

Чисельність наявного сільського населення за 1990-2005 рр. зменшилася на 1 млн. 917,5 тис. чол. або на 11,3%, кількість народжених – на 58,2 тис., померлих – зросла на 168,5 тис. чол. Природне скорочення за цей період становило 110,4 тис. чол. і відбулося в усіх регіонах України.

Протягом 2001-2005 рр. в 3,6 тис. поселень (12,5% загальної їх кількості) не народилося жодної дитини, а в 3,0 тис. не було дітей віком

0-5 років.

Відбувається обезлюднення сільської місцевості, зняття з обліку незаселених поселень і, як наслідок, деградація сільської поселенської мережі. Таким чином, сучасний стан демографічної ситуації на селі можна кваліфікувати як кризовий, який може перетворитися в демографічну катастрофу.

Прогноз інституту демографії засвідчує, що за умов збереження сучасного відтворення сільського населення чисельність його в 2026 р. становитиме 14 млн. 233,5 тис. чол.

Виходячи із зазначених тенденцій гостро стоїть питання опрацювання та запровадження соціальних нормативів і стандартів в сучасних умовах. без цього неможливо планувати розвиток сільських територій, зокрема соціальну інфраструктуру села.

Метою є:

- досягнення визначених соціальних стандартів та нормативів умов проживання населення в сільській місцевості відповідно до гарантій визначених законодавством України

Завданням є:

- здійснення заходів щодо підвищення зайнятості, зростання мотивації праці до розвитку підприємництва у сільській місцевості, як основної умови поліпшення рівня життя населення;

- формування соціальної інфраструктури як сукупності структурних елементів сільських поселень для забезпечення сільським жителям належних умов праці та проживання;

- запровадження ефективної молодіжної політики на селі;

- запобігання занепаду сільських населених пунктів, розширення можливостей сільських громад у розв'язанні проблем їх розвитку.

2.1. Організація забезпечення соціальних стандартів та нормативів умов проживання населення в сільській місцевості, та комплексний розвиток соціальної інфраструктури українського села

Протягом січня–червня 2007 року уточнити та систематизувати стандарти і нормативи проживання населення в сільській місцевості.

Для виконання цієї роботи залучаються НАНУ, УААН, міністерства і відомства, які відповідають за реалізацію соціальної політики в державі.

Координація по виконанню даного завдання покладається на Міністерство праці і соціальної політики України.

До 1 квітня 2008 року провести суцільну паспортизацію сільських населених пунктів з метою оцінки сучасного стану існуючої інфраструктури об'єктів соціального призначення та визначення перспектив розвитку кожного населеного пункту відповідно до встановлених соціальних стандартів та нормативів для проживання населення.

Для виконання цієї роботи залучаються державні органи центральної та місцевої влади.

Підготовку форми зазначеного паспорта та методики його заповнення здійснити до 1 квітня 2007 року.

Для підготовки форми паспорта соціального розвитку сільських територій та методики їх проведення і узагальнення залучаються НАНУ і УААН, міністерства і відомства які відповідають за реалізацію соціальної політики в державі.

Виконання роботи по здійсненню паспортизації та перспектив розвитку сільських територій покладається на державні органи влади областей, районів та безпосередньо сільських рад. Координатором виконання даного завдання визначається створений спеціальний орган центральної виконавчої влади з питань соціального розвитку сільських територій, створення якого передбачено в п.2.14 даної Програми.

На основі паспортизації розроблюються регіональні програми розвитку сільських територій на період до 2015 року.

Узагальнені матеріали паспортизації та перспектив розвитку сільських територій затверджуються Кабінетом Міністрів України і обов'язково враховуються при формуванні державного бюджету на 2009 і наступні роки, а також для управління сільськими територіями.

Протягом 2007–2008 років фінансування потреб соціального розвитку сільських територій здійснюється в порядку визначеному на сьогодні діючим законодавством.

За виконання заходів визначених на основі суцільної паспортизації сільських територій, комплексного вирішення завдань соціального розвитку українського села, згідно цієї програми, відповідальність несуть обласні та районі державні адміністрації, та органи центральної виконавчої влади згідно з їх функціями і повноваженнями.

2.2 Розвиток підприємництва, розв'язання проблем зайнятості та ліквідації бідності сільського населення

Створення сприятливих умов для розширення зайнятості та підвищення доходів сільського населення будуть здійснюватися шляхом:

- створення додаткових робочих місць через стимулювання розвитку підприємництва, особливо малого і середнього бізнесу з сільськогосподарської та несільськогосподарської видів діяльності, стимулювання створення сімейних господарств та фермерських господарств

сімейного типу на основі удосконалення розширення державної підтримки кредитування та страхування ризиків, оподаткування та умов інвестування, прямої державної підтримки та коштів місцевих бюджетів для підтримки будівництва виробничих об'єктів та придбання техніки тощо;

- стимулювання створення мережі кооперативних банків та кредитних спілок, діяльність яких переважно буде спрямована для обслуговування малого і середнього бізнесу в сільській місцевості;

- підтримка створення додаткових робочих місць шляхом запроваджен-

ня механізмів державної підтримки розвитку малого і середнього бізнесу в т.ч. особистих селянських господарств з виробництва сільськогосподарської продукції, зокрема вирощування овочів, ягід і фруктів, тютюну, овець, кіз та інших видів тварин, риби з врахуванням зональних особливостей;

- підтримка створення додаткових робочих місць шляхом запровадження системи державної підтримки розвитку несільськогосподарських видів діяльності, зокрема сільського туризму, народних промислів, заготівельної інфраструктури, розвитку різних видів послуг на селі тощо;

- здійснення заходів щодо стимулювання розміщення нових підприємств легкої, харчової та інших галузей промисловості, сервісних організацій в сільській місцевості з метою створення додаткових робочих місць для сільських жителів;

- стимулювання розвитку обслуговуючих кооперативів в сільській місцевості на безприбутковій основі;

- забезпечення дотримання усіма суб'єктами господарювання на селі державних гарантій щодо розмірів та термінів виплати заробітної плати;

- запровадження з 2008 року через районні Центри зайнятості навчання сільських безробітних основам підприємницької діяльності;

- звільнення сільських жителів, котрі вперше реєструються для здійснення підприємницької діяльності у сільській місцевості, від окремих видів оподаткування терміном до трьох років;

- посилення правового та соціального захисту орендодавців (власників) землі і майна шляхом гарантування доходів відповідно до вкладених у виробництво активів;

- залучення осіб, зайнятих підприємницькою діяльністю та в особистих селянських господарствах до загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також добровільного пенсійного забезпечення;

- створення умов для розвитку сільського зеленого туризму, спортивно – туристичної та туристично–оздоровчої діяльності на селі, організація заходів (курси, тренінги) щодо сприяння підприємницькій діяльності, пов'язаних із зеленим туризмом;

- визначення видів соціальних, екологічних та інших зобов'язань сільськогосподарських і інших підприємств, які розміщені на сільських територіях, перед своїми працівниками та територіальними громадами;

- упорядкування законодавства щодо особливостей надання статусу безробітних у сільській місцевості.

2.3. Розвиток автомобільних доріг, транспортного сполучення та зв'язку

Заходи щодо розвитку транспортного сполучення та зв'язку будуть здійснюватися шляхом:

- будівництва та поліпшення сільських доріг загального користування, завершення будівництва під'їздів з твердим покриттям до сільських населених пунктів, збільшення обсягів робіт з облаштування сільських

вулиць;

- забезпечення належного шляхового зв'язку населених пунктів з дорогами республіканського та загальнодержавного значення за рахунок місцевих бюджетів;

- оптимізація автобусної маршрутної мережі з метою забезпечення регулярного зв'язку населених пунктів із районними та обласними центрами;

- підтримки розвитку підприємницьких структур з організації маршрутних пасажирських та вантажних перевезень у сільській місцевості;

- створення на сільських територіях надійної системи телекомунікаційних систем та зв'язку, забезпечення комп'ютеризацією органів місцевої влади, вільний доступ до Інтернету та інших інформаційних систем.

2.4. Вдосконалення інженерної інфраструктури

Комплексний розвиток інженерної інфраструктури сільських територій включає:

- забезпечення якісною питною водою жителів сіл, особливо де використовується привізана вода, здійснення ремонтно-відновлюваних робіт на існуючих об'єктах водопостачання та водовідведення;

- будівництво та реконструкція мереж і споруд електропостачання, впровадження механізму стимулювання розвитку об'єктів малої електроенергетики в сільських населених пунктах, які розташовані на річках, стимулювання розвитку на селі нетрадиційних видів енергозабезпечення – вітроенергетика, біопаливо, геліоустановки, гідроелектростанції тощо;

- розроблення і виконання програм будівництва газопроводів-відводів, розвитку газових мереж високого та середнього тиску і регіональних програм поетапної газифікації сільських населених пунктів;

- забезпечення постійного контролю якості навколишнього середовища в сільських населених пунктах та місцях накопичення відходів, удосконалення нормативно-правової бази регулювання процесів їх утилізації.

2.5. Розвиток житлового будівництва і комунального облаштування

У сфері житлово-комунального будівництва передбачається:

- розвиток ринку житла в сільській місцевості;

- збереження, упорядкування та поліпшення наявного державного, комунального та приватного житлового фонду, реконструкція та будівництво нового, більш комфортабельного, створення умов для широкого вибору типових проектів житлового будівництва на селі, побудови відповідної будівельної інфраструктури для надання послуг сільськогосподарським забудовникам;

- нарощування обсягів будівництва житла в сільській місцевості, суттєве збільшення коштів, виділених з державного бюджету на умовах довгострокового його кредитування за діючими державними і регіональними програмами;

- покращення благоустрою сільських садиб з урахуванням нових стандартів забудови сільських територій, поліпшення їх забезпечення засобами зв'язку, електро-, газо-, тепло – та централізованого водопостачання і водовідведення;

- створення на районному та місцевому рівнях належної бази експлуатації переданих у комунальну власність житлових будинків з її фінансовим, кадровим та матеріально-технічним забезпеченням; підтримка розвитку підприємств з надання житлово – комунальних послуг;

- побудова необхідної інфраструктури для надання сільському населенню житлово–комунальних послуг, поліпшення їх якості, системи тарифікації та розрахунків.

2.6. Розвиток освіти

В сфері розвитку освіти державна підтримка буде спрямована на:

- забезпечення єдиного стандарту надання освітянських послуг та створення єдиного соціального стандарту для проживання працівників гуманітарної сфери з метою охоплення послугами освіти всього сільського населення;

- гарантування доступу сільських дітей до якісної безоплатної дошкільної та шкільної освіти, будівництво, реконструкція та утримання мережі дошкільних, загальноосвітніх та позашкільних закладів з обов'язковим фінансовим, матеріально-технічним та кадровим забезпеченням відповідно до вимог державних стандартів та нормативів;

- повне забезпечення загальноосвітніх шкіл автотранспортом згідно програми "Шкільний автобус" для перевезення учнів та вчителів;

- розвиток сільської мережі дитячих дошкільних установ та мало комплектних шкіл шляхом створення закладів за принципом: дитячий садочок – школа; дитячий садочок – загальноосвітня та музикальна школа тощо;

- реконструкція існуючих та будівництво нових дошкільних закладів та шкіл у населених пунктах, поступове збільшення кількості альтернативних, якісно вищих за формами навчання освітніх закладів – гімназій, ліцеїв тощо та забезпечення їх кваліфікованими фахівцями;

- створення спеціалізованої мережі закладів для виховання та навчання обдарованих сільських дітей, забезпечення їх науково-методичними

розробками, високоякісним обладнанням, кваліфікованими фахівцями;

- розвиток у старших класах трудового навчання з метою посилення сполучної ланки між освітою на селі і працею в аграрній сфері, відновлення підготовки спеціалістів робочих професій через систему професійно-технічних училищ.

2.7. Розвиток медичного обслуговування

У сфері охорони здоров'я першочергова увага спрямовуватиметься на:

- надання кожному громадянину гарантованого переліку безоплатних медичних послуг, запровадження єдиної системи показників якості роботи медичних закладів;
- формування та налагодження функціонування на селі системи надання медичної допомоги населенню на основі пріоритетного розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах загальної практики – сімейної медицини;
- оптимізацію мережі первинної медико-санітарної допомоги шляхом створення фельдшерсько-акушерських пунктів у селах з населенням згідно встановлених стандартів медичного обслуговування в сільській місцевості;
- реорганізацію фельдшерсько-акушерських пунктів, які охоплюють обслуговуванням відповідної кількості населення у амбулаторії загальної практики, сімейної медицини, їх оснащення та кадрове забезпечення згідно визначених пормативів;
- безоплатне забезпечення дітей-інвалідів ліками, медичними засобами, спеціальним харчуванням, створення умов для їх повноцінного життя;
- задоволення потреб сільського населення у спеціалізованій та невідкладній медичній допомозі шляхом технічного оснащення та поліпшення кадрового забезпечення відповідних лікувально-профілактичних закладів.

2.8. Розвиток культурно-дозвільної діяльності в сільській місцевості, збереження і розвиток традиційної культури регіонів

У сфері культури передбачається:

- подальший розвиток закладів культури, пошук і впровадження нових форм їх діяльності, сприяння широкому доступу до них сільських жителів з наданням пільг малозабезпеченим верствам сільського населення.
- збереження та активне пропагування історико-культурної спадщини, зміцнення її престижу;
- поліпшення кадрового забезпечення закладів культури;
- конкретизація заходів державних та регіональних програм у галузі культури щодо обслуговування сільського населення;
- реконструкція існуючих та будівництво нових культурно-дозвільних установ, технічне переоснащення функціонуючих закладів культури згідно визначених соціальних стандартів і нормативів.

2.9. Поліпшення побутового обслуговування сільського населення

У сфері побуту заходи програми передбачають:

- формування збалансованої мережі підприємств побутового обслуговування на селі, організація обслуговуючих кооперативів, підтримки малого підприємництва, збереження існуючих та створення нових робочих місць у сфері побуту;

- наближення якісних послуг до місць проживання селян, підвищення культури і якості надання послуг та нарощування їх обсягів;
- сприяння пріоритетному розвитку малих приватних підприємств побутового обслуговування шляхом залучення соціально незахищених верств сільського населення;
- розширення підготовки кадрів для підприємств побутового обслуговування на селі, постійне підвищення їх професійного рівня.

2.10. Розвиток фізичної культури, спорту і туризму на селі

У сфері фізичної культури, спорту і туризму заходи програми спрямовуватимуться на:

- відновлення та поширення діяльності Українського фізкультурно – оздоровчого товариства “Колос” на всю сільську територію України, створення обласних і районних фізкультурно-спортивних товариств, щорічне проведення районних, обласних і республіканських спартакіад для сільських жителів;
- створення умов для занять фізичною культурою за місцем проживання та у місцях масового відпочинку шляхом побудови нових фізкультурно-спортивних закладів та зміцнення матеріально-технічної бази наявних фізкультурно-спортивних та туристичних комплексів, забезпечення їх необхідними коштами, обладнанням та фахівцями згідно визначених стандартів і нормативів;
- створення на базі спортивних споруд сільськогосподарських підприємств та сільських шкіл оздоровчих груп, спортивних шкіл із врахуванням вікових груп сільського населення, доведення до 2015 р. частки тих, хто займатиметься фізичною культурою до рівня 10 – 15% від загальної чисельності сільського населення;
- створення у великих сільських населених пунктах фізкультурно-оздоровчих центрів комплексного призначення із відповідними спортивними і тренажерними залами, душем, саунами та інше.

2.11. Розвиток торгівельного обслуговування сільського населення

Активізація і підвищення якості діяльності ролі торгових організацій, зокрема. споживчої кооперації для задоволення потреб сільського населення

в товарах і послугах буде здійснюватись шляхом:

- розвитку інфраструктури роздрібної торгівлі згідно з визначених соціальних стандартів, посилення системи контролю за якістю товарів, удосконалення механізмів захисту сільських жителів від неякісного обслуговування;
- посилення контролю за дотриманням всіма суб'єктами торгівельного обслуговування єдиних правил продажу товарів сільському населенню;
- активізації торгівельного обслуговування через виїзну торгівлю,

доставку товарів на дім та труднодоступним селам, зростання асортименту товарів та обсягів продаж;

- запровадження системи замовлень щодо заготівель сільськогосподарської продукції в особистих селянських господарствах і сільськогосподарських підприємствах на основі довгострокових контрактів;

- організацію постачання особистих селянських господарств насінням, матеріалами, ядохімікатами, добривами, молодняком худоби, птиці тощо.

2.12. Створення умов для закріплення молоді на селі

Формування сприятливих умов для роботи і проживання молоді у сільській місцевості буде здійснюватися шляхом:

- запровадження матеріальної допомоги на господарське забезпечення для випускників вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, що працюватимуть у сільській місцевості, в тому числі надання довгострокових пільгових кредитів та інших умов проживання визначених стандартами та нормативами;

- збільшення державного резервного фонду земель за рахунок використання не витребуваних земель, викупу державою земельних паїв з метою надання земельних ділянок молоді для ведення сільськогосподарського виробництва;

- суттєве збільшення видатків з державного бюджету коштів для цільового довгострокового кредитування сільських забудовників, першочергово молоді, за регіональними програмами „Власний дім”;

- створення системи надання інформаційно-дорадчих послуг з питань підготовки сільської молоді до подружнього життя, поліпшення взаємовідносин у сім'ях, виконання батьківських обов'язків, організації підприємницької діяльності тощо;

- розширення мережі професійно-технічних навчальних закладів для підготовки працівників масових професій у сільському господарстві, відновлення роботи міжшкільних професійно-навчальних комбінатів;

- встановлення квоти прийому сільських жителів до вищих навчальних закладів за державним замовленням на рівні не менше 30% (в аграрних вузах - не менше 90%), передбачивши при цьому договірні умови гарантованого повернення фахівців для роботи в селі;

- поліпшення медичного обслуговування та умов проведення оздоровчих кампаній для дітей, в тому числі дітей-інвалідів із сільської місцевості;

- забезпечення проведення індивідуальної роботи з сім'ями, що потребують соціального захисту, передусім з тими, в яких живуть батьки інвалідів, а також діти з обмеженими фізичними та розумовими можливостями.

2.13. Державна підтримка розвитку сільської поселенської мережі на депресивних територіях

Підтримка та подолання депресивного стану проблемних сіл буде відбуватися шляхом:

- внесення змін і доповнень до Законів України „Про стимулювання розвитку регіонів”, „Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві”, „Про фермерське господарство”, для врахування специфіки сільської місцевості при визначенні депресивних сільських територій, населених пунктів у стимулюванні їх розвитку;

- розроблення та застосування типових заходів державної підтримки вразливих категорій сільських населених пунктів і адміністративних районів, яким надаватиметься статус депресивних;

- запровадження гарантій і пільг особам (сім'ям), які проживають на депресивних сільських територіях, а також тим, які будуть в установленому порядку переселятися до них з метою відродження сільськогосподарського виробництва та інших видів діяльності.

2.14. Удосконалення системи управління розвитком сільських територій

Підвищення ефективності управління розвитком сільських територій передбачає:

- чітке розмежування повноважень між центральними та місцевими органами влади в питаннях здійснення соціальної політики на селі та комплексного розвитку сільських територій;

- створення при Кабінеті Міністрів України спеціального органу державного управління центральної виконавчої влади (умовна назва - Агенція сільського розвитку) та відповідних органів управління місцевої влади, головною функцією якого буде міжвідомча та міжрегіональна координація діяльності органів виконавчої влади всіх рівнів у сферах, транспорту і зв'язку, житлово-комунального господарства, охорони здоров'я, освіти, культури, фізичної культури і спорту, торгівлі тощо, яка стосується сільської місцевості;

- забезпечення сталого розвитку сільських територій на засадах впровадження відповідної нормативно-правової бази, що передбачатиме активізацію процесів муніципалізації сільської місцевості, посилення ролі сільських громад та стимулювання формування самоврядування вулиць, кутків, сіл, селищ з метою покращення громадського контролю за ефективним використанням земельних, водних, лісових ресурсів, екологією та іншими складовими економічної та екологічної безпеки сільських територій;

- забезпечення виконання вимог законодавства щодо державного інвестування розвитку соціальної інфраструктури села, запровадження прозорого і контрольованого порядку використання бюджетних коштів, які виділяються

на створення та утримання об'єктів сільської інфраструктури у відповідності з встановленими соціальними нормативами;

- вдосконалення міжбюджетних відносин, спрямування до місцевих бюджетів коштів, необхідних для виконання місцевими органами самоврядування покладених на них функцій щодо утримання закладів соціально-культурного призначення, надання суспільних послуг населенню та розв'язання інших завдань сільського розвитку;

- запровадження порядку компенсації із державного бюджету витрат сільгоспвиробників і інших господарюючих суб'єктів які здійснюють реконструкцію, будівництво та утримання об'єктів соціальної сфери в сільській місцевості;

- реалізація у 2008 – 2015 рр. науково – обґрунтованих пілотних типових проектів соціального облаштування сільських територій, в рамках яких з залученням коштів державного, місцевих бюджетів та приватних інвесторів здійснюється формування агромістечок або інших характерних для відповідних територій поселень з сучасними агропромисловою, агросервісною, житловою та культурною зонами, визначення шляхів подальшого формування привабливості українського села;

- розглянути доцільність створення науково-дослідної установи розвитку сільських територій в системі УААН.

2.15. Фінансове забезпечення і очікувані результати

За попередніми оцінками загальна потреба в коштах для будівництва об'єктів соціальної сфери та вирішення інших соціальних проблем на селі щорічно становитиме в межах 9,5 млрд. гривень.

Джерелами фінансування пріоритетів соціального розвитку кожного українського села в обсягах визначених згідно суцільної паспортизації сільських територій є кошти головних розпорядників державного бюджету, кошти місцевих бюджетів, доходи суб'єктів господарської діяльності, кредитних ресурсів, інвесторів, грантів іноземних організацій та благодійні внески.

Враховуючи обмежені можливості державного бюджету на сучасному етапі для фінансування заходів соціальних програм на сільських територіях на період дії цієї Програми створюється Національний фонд підтримки розвитку українського села, який формується за рахунок відрахувань від доходів всіх суб'єктів господарської діяльності держави в розмірі 0,5 % і

окремою складовою частиною державного бюджету на відповідний рік.

Використання коштів Національного Фонду здійснюється за рішеннями Кабінету Міністрів України в межах визначених обсягів згідно розроблених на основі паспортизації регіональних програм комплексного розвитку сільських територій.

Комплексна програма підтримки розвитку українського села включається окремим розділом до Державної програми економічного і

соціального розвитку України на відповідний рік.

3. Розвиток аграрного ринку

Сучасний стан аграрного ринку характеризується незадовільними обсягами та структурою харчування населення, нерозвиненістю його інфраструктури, організації заготівель та збуту продукції, недосконалою системою контролю за якістю та безпечністю продуктів харчування.

Метою є:

- гарантування продовольчої безпеки держави;
- досягнення рівня споживання продовольства до науково - обґрунтованих норм;
- забезпечення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів на зовнішньому і внутрішньому ринках.

Завданнями є:

- подальша трансформація організаційно - економічних умов розвитку аграрного сектору, сприяння збільшення ємності внутрішнього ринку продовольства та підвищення ефективності виробництва продукції сільського господарства і харчової промисловості;
- розвиток інфраструктури аграрного ринку, удосконалення системи контролю за якістю та безпечністю харчових продуктів;
- удосконалення державної підтримки розвитку аграрного сектору, в тому числі з урахуванням вимог СОТ.

3.1. Продовольча безпека держави та розвиток агропромислового виробництва

Основою аграрного ринку є виробництво сільськогосподарської продукції вітчизняними товаровиробниками, яке в основному формує продовольчу безпеку держави.

Продовольча безпека держави передбачає захищеність життєво важливих інтересів громадян, за якої держава гарантує фізичну і економічну доступність до життєво важливих якісних та безпечних продуктів харчування згідно з науково- обґрунтованими наборами, підтримує стабільність продовольчого забезпечення населення та забезпечує продовольчу незалежність держави.

Продовольча безпека держави оцінюється за критеріями:

1) Критерієм достатності продовольчого споживання є відношення фактичного рівня душевого споживання основних продуктів харчування до науково – обґрунтованих (медично рекомендованих) норм здорового харчування. В 2005 р. цей критерій по найважливіших продуктах харчування – молочних і м'ясних продуктах – складав всього 49-59%.

2) Критерієм доступності продовольчого споживання є відношення вартості річного душевого набору продуктів харчування, що відповідає науково – обґрунтованим (медично рекомендованим) нормам здорового

харчування, до річного душевого доходу. У 2005 р. середньодушовий річний сукупний дохід (грошові і натуральні надходження) на 1 особу в Україні дорівнював 6075 грн, а грошова оцінка раціонального (медично рекомендованого) набору харчування в поточних споживчих цінах складала 4108 грн. Тобто на придбання необхідного раціону здорового харчування пересічному громадянину України потрібно було витратити 68% свого доходу. За міжнародними оцінками до групи бідних відносять країни, у яких населення витрачає на продовольчі потреби понад 60% сімейного бюджету. Для прикладу у США частка продовольчих витрат у сімейному бюджеті становить в межах 10%.

3) Критерієм продовольчої незалежності країни є частка продовольчого імпорту у загальному обсязі продовольчого споживання. Вона не повинна перевищувати 30%. У 2005 р. імпорт продовольчих товарів (з урахуванням ПДВ) дорівнював 16,3 млрд грн. Загальний обсяг споживання продуктів харчування дорівнював 119,1 млрд. грн. Тобто частка продовольчого імпорту в загальному обсязі продовольчого споживання склала 13,7% (16,3 : 119,1). Якщо вважати, що стан продовольчої незалежності країни починає викликати тривогу коли імпортна квота перевищує 30%, існуючий рівень продовольчої незалежності можна визнати задовільним.

Для забезпечення здорового харчування потрібна не лише його енергетична цінність, а й забезпечення якісних та структурних складових. Країна втратила половину докризового рівня споживання м'ясопродуктів і з того часу цей показник залишається надто низьким. Інша проблема – вітамінна насиченість продуктів харчування. За споживанням фруктів та ягід у розрахунку на 1 особу Україна відстає від розвинених країн учетверо.

Для досягнення норм здорового харчування у 2015 році необхідно виробити м'яса, у 2 рази більше, молока в 1,4 плодів і ягід у 2,4, овочів і баштанних культур у 1,3 порівняно із 2005 роком.

Дана Програма спрямовується на збільшення обсягів виробництва продукції сільського господарства, які забезпечать науково – обґрунтовані норми споживання продуктів харчування. При виконанні заходів, передбачених цією Програмою у 2015 році буде вироблено зерна 50 млн. тонн, цукрових буряків - 25,0, олійних культур - 15,0, овочів - 8,0, картоплі 18,0, плодів і ягід 3,2, винограду - 0,8, молока 20,0, м'яса 5,1 млн. тонн, яєць 17,0 млрд. штук, що гарантуватиме науково – обґрунтовані норми споживання продуктів харчування.

3.2. Розвиток рослинництва

Вирішення завдань розвитку рослинництва здійснюватиметься шляхом:

- впровадження ринкових методів регулювання виробництва продукції рослинництва – керуючись перш за все балансами попиту і пропозицій;
- раціональне розміщення та поглиблення спеціалізації і концентрації виробництва продукції рослинництва по природно-економічних зонах України через удосконалення механізмів державної підтримки;

- стимулювання через удосконалення механізмів державної підтримки

сільгоспвиробників при умові забезпечення посівів сільськогосподарських культур насінням високих репродукцій сортів і гібридів, дотримання вимог сучасних технологій тощо;

- підтримки розвитку крупнотоварного виробництва рослинницької продукції шляхом стимулювання створення партнерських об'єднань власників земельних ділянок (паїв);

- розвиток органічного сільського господарства шляхом прийняття Закону України „Про органічне сільське господарство” з метою унормування методів екогосподарювання та механізмів його державної підтримки;

- запровадження з 2008 року бюджетного фінансування наукових установ та насінневих господарств які виробляють насіння перспективних сортів і гібридів високих посівних кондицій;

- забезпечення підвищення родючості ґрунтів шляхом створення державної програми з виробництва і поставок сільгоспвиробникам мінеральних добрив, засобів захисту рослин та хімічних меліорантів.

Реалізація Програми дозволить забезпечити споживання в 2015 р. продуктів рослинного походження на рівні раціональних норм харчування та оптимальні обсяги експорту відповідних товарів.

3.3. Удосконалення державного земельного кадастру

Удосконалення системи державного земельного кадастру буде здійснюватися у напрямі:

- створення нормативно-правової бази та системи автоматизованого ведення земельного кадастру;

- розроблення методик бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок;

- поліпшення обліку земель за кількісними і якісними показниками та їх забезпечення цільового використання.

3.4. Розвиток рекреаційного та оздоровчого землекористування

Рекреаційне та оздоровче землекористування розвиватиметься відповідно до матеріалів землеустрою у напрямі:

- здійснення оцінки земельно-ресурсного, рекреаційного та оздоровчого потенціалу;

- землевпорядного обґрунтування необхідності створення територій рекреаційного та оздоровчого землекористування з визначенням функціональної організації та особливого режиму використання земель, в тому числі охоронних зобов'язань та обмежень.

3.5. Землеустрій та землевпорядкування сільських територій

Для забезпечення комплексного землеустрою та землевпорядкування

сільських територій і сільськогосподарських землекористувань буде здійснено:

- інвентаризацію земель, землеволодінь і землекористувань;
- підготовка методики та проведення суцільних досліджень агроекологічного стану земель сільськогосподарського призначення та рекомендацій щодо раціонального розміщення сільськогосподарського виробництва в залежності від стану земель;
- організацію оптимальних розмірів ефективних землеволодінь та землекористувань сільськогосподарських підприємств, фермерських та селянських господарств з урахуванням вимог еколого-ландшафтної організації території та конкурентоспроможності;
- природоохоронні заходи, включаючи агролісомеліоративні та протиерозійні;
- консервацію малопродуктивних і деградованих земель;
- укрупнення земельних ділянок (через об'єднання земельних паїв), створення кооперативів та інших партнерських об'єднань;
- комплекс заходів з відновлення меліоративних земель;
- нормативну грошову та інші види оцінки земель з урахуванням ринкових факторів;
- оцінку балансової вартості земельних ділянок для відображення земельного ресурсу в бухгалтерському обліку;
- диференціацію земельного податку в залежності від якості земель сільськогосподарського призначення;
- завершення реалізації основних положень Закону України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам часток (паїв) у відповідності до матеріалів землеустрою;
- реалізацію прав власників земельних ділянок (паїв) та господарюючих суб'єктів при оренді землі шляхом підвищенням вимог до змісту договорів оренди та їх державної реєстрації.

3.6. Охорона та підвищення родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарського виробництва

Охорона земель та підвищення родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарського виробництва здійснюватимуться комплексом заходів, у відповідності з проектами землевпорядкування, які включають:

- оптимізацію структури посівних площ і сівозмін з метою підвищення продуктивності сільськогосподарських угідь, попередження ерозійних процесів та відтворення родючості ґрунтового покриву;
- покращення балансу гумусу та основних поживних речовин за рахунок збільшення обсягів застосування мінеральних добрив (2007-2008рр. – 2,9 млн. тонн, 2009-2010 рр. – 3,5 млн. тонн, 2011-2015 рр. – 4,1 млн. тонн мінеральних добрив у діючій речовині) та органічних добрив. в тому числі

торфокомпостів і органічних решток рослин;

- розширення застосування ґрунтозахисних технологій обробітку ґрунту;

- здійснення заходів щодо попередження забруднення ґрунтів важкими металами, промисловими викидами, пестицидами та іншими агрохімікатами;

- здійснення державного контролю за проведенням заходів щодо охорони та відтворення родючості ґрунтів;

- підвищення відповідальності власників землі та землекористувачів за раціональне використання і охорону земель.

3.7. Удосконалення системи моніторингу земель

Відповідно до Земельного кодексу України, Законів України “Про охорону земель” і “Про державний контроль за використанням та охороною земель” удосконалюватиметься система моніторингу земель у напрямі:

- обов’язкового здійснення агрохімічного обстеження ґрунтів, контролю за змінами їх якісного стану, проведення агрохімічної паспортизації земельних ділянок;

- проведення оцінки потенційних та заподіяних ризиків земельним ресурсам від наслідків надзвичайних екологічних ситуацій природного та техногенного характеру;

- розробка та запровадження стандартів і нормативів в галузі використання та охорони земель, в тому числі охорони та відтворення родючості ґрунтів;

- розвиток державного та громадського контролю за використанням та охороною земель.

3.8. Меліорація земель

Відновлення використання меліорованих земель зумовлюється усуненням залежності продовольчої безпеки держави від кліматичних умов. З урахуванням стану меліоративних систем та наявності ресурсів до 2015 року будуть поетапно відновлені і реконструйовані зрошувальні і осушувальні системи на площі відповідно 5 і 2,3 млн. гектарів.

В результаті здійснення намічених заходів стосовно покращення використання меліорованих земель буде удосконалена законодавча база розвитку земельних відносин, проведено комплексний землеустрій та землевпорядкування сільських територій і сільськогосподарських землевпорядкувань, удосконалена система державного земельного кадастру, упорядкування функцій управління і контролю державних і комунальних органів земельних ресурсів між центральними органами виконавчої влади та місцевими державними адміністраціями і органами місцевого самоврядування.

3.9. Формування ринку земель сільськогосподарського призначення

Формування ринку земель сільськогосподарського призначення здійснюватиметься шляхом:

- створення у 2007 році єдиної системи реєстрації нерухомості, в тому числі земельних ділянок та прийняття Законів України "Про ринок земель", "Про державний земельний кадастр", "Про розмежування земель державної та комунальної власності" та інш.;
- завершення у 2007 році видачі громадянам державних актів на право власності на земельні ділянки взамін сертифікатів на право на земельну частку (пай);
- створення у 2008 році державної інституції з питань регулювання ринку земель (умовна назва – Агенція);
- розвиток інфраструктури ринку земель (земельні біржі, аукціони, конкурси тощо);
- розроблення сучасних методик оцінки земель сільськогосподарського призначення з урахуванням ринкових чинників;
- забезпечення державою прозорого функціонування ринку земель, посилення захисту прав власників земель, удосконалення цінової та податкової політики.

3.10. Розвиток тваринництва

Мета і завдання: Виробництво м'яса буде доведено до 3,5 млн. тонн в забійній вазі, молока – до 20 млн. тонн, яєць – до 17 млрд. штук.

Для вирішення поставлених завдань необхідно здійснити наступні заходи:

- в 2007 р. зупинити спад чисельності поголів'я худоби шляхом удосконалення механізмів надання бюджетних дотацій. В наступні роки забезпечити поступове якісне збільшення поголів'я корів в сільськогосподарських підприємствах і фермерських господарствах і довести його до 2.4 млн. голів у 2015 році;
- забезпечити приріст виробництва м'яса в основному за рахунок розвитку м'ясного скотарства, птахівництва і свинарства головним чином в сільськогосподарських підприємствах і великих фермерських господарствах;
- стимулювати розвиток м'ясного скотарства в сприятливих для його розвитку регіонах країни;
- відновити крупнотоварне виробництво шляхом будівництва нових та реконструкції існуючих тваринницьких ферм і комплексів за рахунок спрямування на зазначені цілі пільгових кредитів та інших видів підтримки;
- створити сучасну державну систему крупномасштабної генетичної селекції у скотарстві і свинарстві;
- створення умов для збільшення рівня забезпечення сільгоспвиробників, в першу чергу особистих селянських господарств, племінним яйцем та молодняком різних видів птиці;
- сприяти концентрації виробництва продукції тваринництва в особистих селянських господарствах шляхом формування кооперативних об'єднань з метою одержання в них високоякісної сировини та безпечної для

здоров'я людини тваринницької продукції, розширення заготівельної

інфраструктури, підвищення товарності продукції тваринництва у 1,5 рази;

- сприяти розвитку комбикормової промисловості на кооперативних засадах та створенню культурних пасовищ при державній підтримці.

Реалізація Програми дасть можливість: довести обсяги споживання на одну особу м'яса і м'ясопродуктів до 80 кг, молока і молокопродуктів – до 380 кг, яєць - до 300 штук; а також експортувати щорічно не менше 200 тис.тонн м'яса і м'ясопродуктів та до 2 млн. тонн молокопродуктів у перерахунку на молоко.

3.11. Ринки матеріально-технічних ресурсів та послуг

Фінансова неспроможність сільськогосподарських товаровиробників на початку 90-х років минулого століття обумовила різкий спад інвестиційного процесу та обвальне (у 15 разів) зменшення основних виробничих засобів. Питома вага основного капіталу сільського господарства в економіці України зменшилась з 24,6 % у 1990 р. до 7,5 % у 2005 році. Забезпеченість галузі технічними засобами знизилась до критичної межі.

З метою покращення ситуації в частині формування та відтворення матеріально-технічної бази передбачається:

- провести інвентаризацію основних засобів сільського господарства в рамках запланованого у 2008 році Всеукраїнського сільськогосподарського перепису;

- розробити науково-обґрунтовані нормативи і рекомендації щодо необхідної наявності основних виробничих засобів сільськогосподарського призначення з урахуванням світових тенденцій розвитку аграрного ринку та запровадження сучасних ресурсощадних технологій;

- удосконалити державну амортизаційну політику в частині встановлення відповідних відрахувань та їх використання на відтворення основного капіталу шляхом прийняття необхідних нормативно-правових актів та методичних рекомендацій з оптимальних шляхів і норм амортизаційних відрахувань по різних об'єктах основних засобів та нематеріальних активів;

- удосконалити нормативно-правову базу для регламентації розвитку фірмового технічного сервісу у гарантійний та післягарантійний періоди експлуатації сільськогосподарської техніки за участю заводів - виготівників, формування ринкової інфраструктури технічного сервісу, в тому числі на кооперативних засадах;

- сприяти розвитку нетрадиційних джерел енергетичної сировини та альтернативних видів рідкого та газового палива, в першу чергу біодизелю та етанолу, сприяння виробництву і використанню біодизелю, доведення його використання до 5,75 % у 2010 р. і 15 % у 2015 р.;

- удосконалити систему лізингу сільськогосподарської техніки та обладнання, розширення обсягів підтримки державних лізингових компаній,

розвиток лізингової діяльності інших фінансових установ, машинобудівних підприємств, створення сприятливих умов для розширення залучення коштів вітчизняного та іноземного приватного капіталу;

- впровадити системний моніторинг та сучасні засоби інформатизації щодо матеріально-технічних засобів для аграрного сектору;

- розширити підготовку механізаторів широкого профілю, підвищення кваліфікації та атестацію інженерно-технічних працівників.

3.12. Формування і розвиток інфраструктури аграрного ринку

Забезпечуватиметься шляхом:

- розширення обсягів біржової торгівлі сільськогосподарської продукції – як індикатора її ціноутворення;

- запровадження на товарних біржах сучасних біржових механізмів включаючи електронну та строкову торгівлі з використанням сучасних інструментів товарного обігу, включаючи товарні деривативи та складські свідоцтва, зокрема:

- а) створення системи форвардної торгівлі, як засобу самофінансування товаровиробника з використанням оптимальної системи гарантування щодо виконання зобов'язань за відповідними контрактами;

- б) створення системи вторинного обігу складських свідоцтв, як специфічного виду біржового товару з метою полегшення процедур товарообігу на товарному ринку (без руху фізичного товару на складах);

- в) запровадження системи торгівлі деривативами (ф'ючерсний та форвардний контракти, опціон), як способу обігу майнових прав за товарними біржовими угодами для створення механізмів страхування (хеджування) цінних ризиків у майбутньому, створення системи гарантування виконання біржових угод шляхом організації клірингу;

- удосконалення законодавчого забезпечення діяльності гуртових (оптових) сільськогосподарських ринків як підприємств на кооперативних засадах, що продовжують технологічний ланцюг виробництва і збуту сільськогосподарської продукції з присвоєнням відповідного коду в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (ЄДРПОУ), а також як суб'єктів господарської діяльності, які обслуговують сільськогосподарських товаровиробників і не мають на меті отримання доходів;

- закріплення за гуртовими (оптовими) сільськогосподарськими ринками за участю безпосередніх виробників функцій щодо сприяння здійсненню контролю за якістю сільськогосподарської продукції; надання послуг з транспортування, складування, пакування продукції та фінансового обслуговування операторів ринку;

- унормування фінансової участі держави на національному і місцевому рівнях у створенні інфраструктури гуртових (оптових) ринків та надання їм інших форм підтримки;

- удосконалення транспортної інфраструктури, підтримка відновлення використання для перевезень сільськогосподарської продукції річкового

транспорту та виробництва спеціалізованого великогабаритного автотранспорту для сільськогосподарських вантажів;

- реалізація проектів створення сільськогосподарськими товаровиробниками мережі кооперативних елеваторів, включаючи портові, з участю зернових трейдерів та держави на засадах асоційованого членства;

- формування системи державних інституцій з функціями здійснення належного контролю безпечності експортної продукції та адаптації до міжнародних вимог, підтримка розвитку інформаційних систем, створення умов для вільного доступу до інформації, аналізів та прогнозів для всіх учасників ринку;

- державна підтримка формування кооперативних каналів збуту сільськогосподарської продукції, особливо для дрібних товаровиробників, як основи створення сприятливого конкурентного середовища в сфері відносин розподілу, альтернативи посередницьким комерційним каналам;

- організаційне сприяння процесам кооперації, особливо за участю дрібних сільгоспвиробників, з боку державних органів управління аграрним сектором шляхом виділення в їх структурі спеціальних підрозділів з функціями координації розвитку виробничої і обслуговуючої кооперації та інспектування ідентичності сільськогосподарських кооперативів і їх об'єднань на місцевому рівні принципам кооперації;

- сприяння забезпеченню обслуговуючих кооперативів необхідними об'єктами матеріально-технічної бази, на основі довгострокової оренди або з викупом на пільгових умовах;

- сприяння участі несільськогосподарських підприємств аграрного сектору та споживчих товариств у формуванні сільськогосподарських збутових кооперативів на засадах асоційованого членства;

- встановлення для Національної компанії „Укragenrolizing” квоти на обслуговування потреб заготівельних і збутових кооперативів у створенні матеріально-технічної бази;

- надання пільгових кредитів обслуговуючим кооперативам за схемами, що застосовуються для сільськогосподарських товаровиробників;

- створення умов для усунення тіншових та формування прозорих каналів просування продукції від виробника до споживача на договірних та інтеграційних партнерських засадах;

- організація навчання сільськогосподарських товаровиробників та службовців державних органів управління усіх рівнів перевагам кооперативних та інших видів інтеграційних каналів збуту сільськогосподарської продукції та продуктів її перероблення.

3.13. Державне регулювання аграрного ринку

Державне регулювання аграрного ринку здійснюватиметься шляхом:

- удосконалення системи прогнозування та ведення балансів платоспроможного попиту населення та пропозицій на продовольчому

ринку, як одного із основних чинників державного регулювання;

- удосконалення діяльності Аграрного фонду та Аграрної біржі шляхом розвитку їх інфраструктури та формування необхідних державних, продовольчих та фінансових резервів в обсягах, які гарантовано забезпечують стабільність функціонування внутрішнього продовольчого ринку, оперативне здійснення фінансових і товарних інтервенцій;

- створення в системі Міністерства аграрної політики України служби державного моніторингу продовольчого ринку для оперативного прийняття державних заходів по його регулюванню та створення умов для вільного доступу та використання інформації всіх учасників аграрного ринку;

- удосконалення законодавчої та методичної бази в питаннях контролю якості продукції, правил торгівлі, побудови партнерських взаємовідносин, посилення контролю за ціновою кон'юнктурою на аграрному ринку;

- посилення контролю по забезпеченню захисту прав споживачів на продовольчому ринку;

- удосконалення державної підтримки виробництва стратегічно важливих сільськогосподарських та продовольчих видів продукції для гарантування продовольчої безпеки;

- впровадження державних програм адресної продовольчої допомоги забезпечення нужденним верствам населення;

- запровадження експертної оцінки майбутнього врожаю із застосуванням сучасних методів досліджень і розрахунків, у т. ч. програми "Агрокосмос";

- удосконалення статистичної звітності з метою забезпечення достовірних оцінок ємності внутрішнього продовольчого ринку та експортного потенціалу.

3.14. Гарантування якості і безпеки продовольства

Політика гарантування якості і безпеки продовольства буде спрямована на:

- завершення до 2010 року розробки і впровадження стандартів якості основних видів сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів, гармонізованих із міжнародною системою стандартів;

- створення реєстрів стандартів на сільськогосподарську продукцію і продовольчі товари;

- створення "бази даних" вітчизняних та зарубіжних технологій та продуктивних інновацій нового покоління на рівні або кращих зарубіжних аналогів;

- удосконалення державного контролю дотримання ветеринарних та санітарних вимог у процесі утримання тварин та виробництва продукції тваринного походження;

- створення умов для забезпечення простежуваності тварин, продовольчої сировини та харчових продуктів відповідно до регламентів СОТ;

- визначення вимог до роботи контролюючих органів, які мають суттєво підвищити ефективність заходів по контролю за якістю харчових продуктів відповідно до регламенту СОТ;

- акредитацію державних лабораторій ветеринарної медицини згідно з вимогами міжнародної акредитації ISO/IEC 17025 (забезпечення належного переоснащення лабораторій та відповідними референт-матеріалами, участь в міждержавних лабораторних раундах, здійснення процедур валідації методів контролю за показниками безпечності харчових продуктів тваринного походження та кормів, запровадження тренінгів персоналу зазначених лабораторій щодо нових методів контролю);

- уточнення переліку існуючих санітарних і фітосанітарних заходів з метою узгодження їх відповідно до Угоди СОТ про санітарні і фітосанітарні заходи;

- удосконалення системи контролю за виконанням товаровиробниками вимог нормативних документів, технічних регламентів, пов'язаних з якістю продукції, вимог законодавства у сфері захисту прав споживачів, конкретні зміни ролі держави та операторів ринку в частині забезпечення безпечності харчових продуктів за європейськими принципами;

- впровадження законодавчої та нормативної бази щодо регламентів використання продуктів харчування вироблених із генетично – модифікованих організмів;

- удосконалення системи державного контролю за якістю харчових продуктів з метою усунення дублювання функцій в системі виконавчої влади відповідно до плану дій „Україна – Європейський Союз”.

3.15. Підтримка доходів сільськогосподарських товаровиробників

Враховуючи залежність сільського господарства від кліматичних умов і, у зв'язку з цим високу ступінь ризикованості ведення галузі, а також значний термін виробничого циклу, що зумовлює уповільнений оборот капіталу, держава здійснюватиме:

- удосконалення системи дотування виробництва низькорентабельних видів продукції, в першу чергу продукції тваринництва;

- захист доходів сільськогосподарських виробників шляхом стимулювання розвитку страхування та страхування природних ризиків, створення необхідної інфраструктури страхового ринку, удосконалення законодавчої і методичної бази по його регулюванню;

- удосконалення існуючих і запровадження нових механізмів державної підтримки сільгоспвиробників, які узгоджуються із вимогами СОТ;

- своєчасно і в необхідних обсягах оперативне застосування товарних і фінансових інтервенцій на визначені види продукції при реалізації її на організованому ринку, щорічне уточнення мінімальних і максимальних цін для ефективного застосування інтервенцій з урахуванням інфляції та індексів цін;

- розширення застосування заставних операцій на сільськогосподарську продукцію, як форми кредитування та захисту виробників від несприятливих коливань на аграрному ринку.

3.16. Формування агроекологічного іміджу України

Передбачає:

- запровадження організаційно-правових та економічних заходів щодо впровадження базових агроекологічних вимог і стандартів у практику, сприяння впровадженню ресурсощадних, безпечних та екологічно чистих (органічних) технологій виробництва сільськогосподарської продукції і продовольства;

- стимулювання сільського господарства на агроекологічну стратегію розвитку, створення умов для самовідновлення родючості ґрунтів, водних й інших природних ресурсів;

- створення системи постійного аудиту за дотриманням технологіко-екологічних вимог і стандартів господарювання та відповідальності сільськогосподарських товаровиробників за їх порушення;

- забезпечення ефективної передачі нових знань щодо методів і способів агроекологічної діяльності через систему аграрної спеціальної освіти консультацій сільськогосподарських товаровиробників та дорадчі служби;

- розробку і схвалення у 2008 році Національного Кодексу сталого агрогосподарювання, забезпечення впровадження та контролю за дотриманням базових вимог і стандартів щодо ведення правильної агроекологічної сільськогосподарської практики, як основи вільного доступу товаровиробників до бюджетної підтримки сільського господарства;

- унормування розвитку органічного сільського господарства, створення вітчизняної системи сертифікації органічного сільського господарства;

- формування інформаційного простору довіри до агроекологічного іміджу України, сприяння рекламі та просуванню на ринки вітчизняної екологічно чистої сільськогосподарської продукції.

3.17. Розвиток організаційно – правових форм господарювання

Будуть створені рівні організаційні і економічні умови для функціонування суб'єктів всіх форм власності і господарювання, підвищення ефективності виробництва, стимулювання об'єднання товаровиробників як у виробничих, так і обслуговуючих сферах, що сприятиме посиленню їх конкурентоспроможності.

Передбачається здійснення наступних заходів:

- підготовка наукових рекомендацій щодо оптимізації розмірів аграрних формувань із урахуванням зональних особливостей і напрямів їх спеціалізації;

- поглиблення спеціалізації господарств та підвищення в них рівня концентрації сільськогосподарського виробництва;

- обґрунтування та надання наукових рекомендацій щодо раціональної організації сільськогосподарського виробництва в різних типах та видах господарських формувань, визначення їх техніко-технологічних і економічних параметрів;

- підтримка створення на базі залучення капіталу вітчизняних несільськогосподарських структур на умовах оренди землі і майна для створення великих цілісних земельних і майнових сільськогосподарських комплексів;

- наукове обґрунтування та надання рекомендацій щодо удосконалення внутрішньогосподарських економічних відносин в сучасних аграрних формуваннях;

- сприяння розвитку обслуговуючої кооперації сільськогосподарських товаровиробників, забезпечення сприятливих умов для створення та реєстрації неприбуткових сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;

- організаційна і фінансова підтримка створення кооперативних формувань сільськогосподарських товаровиробників місцевого, регіонального і національного рівнів;

- стимулювання участі переробних та інших підприємств АПК, а також споживчих товариств у формуванні кооперативних організаційних структур виробничого і обслуговуючого спрямування;

- розробка і запровадження зональних проектів моделей організації нових виробничих структур;

- сприяння розвитку несільськогосподарських видів підприємницької діяльності, зокрема сільського “зеленого” туризму, відродження підсобних промислів та ремесел в сільській місцевості;

- удосконалення державної статистичної звітності з метою охоплення нею всіх форм господарювання на землях сільськогосподарського призначення.

3.18. Розвиток зовнішньоекономічної діяльності

Посилення експортної орієнтації аграрного сектора з урахуванням тенденцій розвитку регіональних ринків та ринків окремих країн, стимулювання вітчизняних виробників до збільшення експорту обсягів аграрної продукції та продукції переробної промисловості із завданням довести її обсяги до 8-10 млрд. дол. у 2015 році проти 4,7 у 2005 році, у тому числі продукції рослинництва – 3 млрд., тваринництва – 2 млрд., переробної промисловості – 4-5 млрд. дол. США.

Шляхи вирішення:

- забезпечити інтеграцію України в світовий сільськогосподарський ринок - вступ до СОТ та розширення участі в роботі сільськогосподарських міжнародних організацій;

- здійснення заходів щодо запобігання антидемпінгових розслідувань,

розповсюдження практики укладання дво- чи багатосторонніх міжурядових торговельних угод в аграрній сфері та надання інформації учасникам внутрішнього ринку щодо кон'юнктури зовнішніх ринків через систему створеного моніторингу;

- розвиток зовнішньоекономічної маркетингової кооперації виробників;

- сприяння залученню іноземних інвестицій, які забезпечують впровадження сучасних технологій і менеджменту, розвитку кооперації та вертикальної інтеграції, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках;

- стимулювання збільшення обсягів виробництва і постачання на зовнішній ринок органічної продукції;

- продовження гармонізації чинного законодавства відповідно вимог і положень СОТ та законодавства ЄС;

- завершення розробки системи стандартів, фітосанітарного та ветеринарного контролю згідно з вимогами СОТ та ЄС;

- застосування дозволених СОТ механізмів обмеження сільськогосподарського експорту з метою гарантування продовольчої безпеки держави та стабілізації внутрішніх ринків;

- сприяння географічній диверсифікації зовнішніх ринків збуту продукції аграрного сектору, зміцнення позицій на традиційних зовнішніх ринках українського експорту, вихід на нові ринки;

- відновлення інституту сільськогосподарських радників при Посольствах України з охопленням найбільш привабливих для українського експорту регіонів світу;

- удосконалення інформаційного забезпечення щодо розвитку експортного потенціалу України;

- вдосконалення системи залучення міжнародної технічної допомоги в галузь сільського господарства та посилення ефективності її використання;

- залучення кредитних ресурсів міжнародних фінансових організацій для розбудови пріоритетних галузей АПК та розвиток сільської місцевості шляхом ініціювання спільних інвестиційних проектів.

4. Фінансове забезпечення аграрного сектору

Ринок фінансових послуг стосовно учасників аграрного ринку високим рівнем тінізації постійним дефіцитом обігових коштів, нерозвиненістю системи гарантій при залученні кредитів та інвестицій, відсутністю умов для страхування сільськогосподарських ризиків, недосконалістю бюджетної, податкової, інвестиційної та інноваційної політики, відсутністю необхідної інфраструктури для повноцінного фінансового забезпечення аграрного сектору.

Метою є:

забезпечення потреби аграрного сектору економіки необхідними

фінансовими ресурсами для виконання заходів, передбачених програмою.

Завданнями є:

- створення умов для розвитку ринку фінансових послуг;
- удосконалення інвестиційної, інноваційної, бюджетної та податкової політики.

4.1. Розвиток ринку фінансових послуг

Фінансові послуги надаються через операції на ринку кредитного та страхового забезпечення, боргових зобов'язань та застав.

Основними напрямками розвитку системи кредитування аграрного сектору є:

формування інфраструктури:

- створення у 2008 році відповідно до вимог Земельного Кодексу України Земельного (Іпотечного) банку з відповідною мережею регіональних структур;

- створення до 2010 року кооперативної кредитної системи, яка включатиме Центральний і регіональні кооперативні банки та розвинену мережу кредитних спілок і кооперативів спрямованої на банківське обслуговування учасників аграрного ринку, малого та середнього підприємництва в сільській місцевості;

- створення у 2008 році Фонду кредитних гарантій сільськогосподарських товаровиробників, головними завданнями якого має стати надання часткових гарантій для кредитування пріоритетних напрямків розвитку аграрного сектору та підтримка мікрокредитування фермерських і особистих селянських господарств;

удосконалення механізмів:

- заставних операцій з використанням складських свідоцтв, закладних та іпотечних облігацій;

- підвищення гарантій повернення кредитів за рахунок створення єдиної системи державної реєстрації нерухомості в тому числі земельних ділянок, розвитку оціночної та страхової діяльності, використання застав майна, удосконалення страхування фінансових ризиків комерційних банків;

- удосконалення державної підтримки з метою розширення обсягів

кредитування та зниження процентних ставок за користування кредитами підприємств аграрного сектору;

- стимулювання розвитку кредитних спілок в сільській місцевості;

- створення умов для розвитку кредитно-компенсаційно-гарантійних відносин за участю місцевих органів державної влади та стимулювання надання середньо- і довгострокових кредитів комерційними банками та іншими фінансовими структурами підприємствам малого і середнього бізнесу в сільській місцевості;

- сприяння розвитку кредитування при реалізації сільськогосподарської продукції за форвардними і ф'ючерсними контрактами, факторингових операцій з використанням векселів;

- удосконалення порядку обов'язкового резервування коштів банками шляхом диференціації розміру відсотків залежно від частки кредитних операцій для аграрного сектору економіки;

- підтримка розвитку іпотечного кредитування із запровадженням дворівневих його різновидів;

Розвиток системи страхування аграрного сектору буде здійснюватись наступними шляхами та за такими напрямками:

а) удосконалення законодавчої та нормативно-правової бази щодо державної підтримки страхування в аграрному секторі економіки, а саме:

- завершення розробки та прийняття у 2007 році Концепції розвитку системи аграрного страхування в Україні;

- розробка та прийняття у 2007 році Закону України „Про страхування ризиків в аграрному секторі економіки”;

- розробка та прийняття у 2007 році галузевої Програми державної підтримки страхування в аграрному секторі економіки на 2008-2013 роки;

б) створення у 2007-2008 роках необхідних інституцій, які забезпечать функціонування системи аграрного страхування:

- утрішньогосподарських економічних відносин та комп'ютеризації аграрного виробництва.

- удосконалення системи державного замовлення на інноваційні продукти;

- поглиблення міжнародного співробітництва в інноваційній сфері; підвищення рівня комерціалізації результатів наукових досліджень та інновацій;

підтримка формування та розвитку інфраструктури дорадчої діяльності, а також здійснення заходів щодо підвищення якості її функціонування.

З метою забезпечення вільного руху капіталів здійснюються заходи щодо:

сприяння та розвитку інвестиційно-привабливих форм господарювання на селі та підвищення інвестиційного потенціалу сільськогосподарських кооперативів;

скорочення тривалості процедур з оформлення прав власності на землю та іншу нерухомість;

- посилення законодавчого забезпечення прав власності селян на їх майно і земельні ділянки в процесі провадження справ про банкрутство підприємств-орендарів;

- правового врегулювання відповідальності орендаря за збереження вартості орендованого майна і майнового паю в розмірі на момент укладення відповідної угоди з урахуванням щорічної інфляції;

- включення земель сільськогосподарського призначення в економічний оборот.

4.3. Бюджетна політика

Передбачається удосконалення системи та механізмів державної підтримки розвитку сільських територій та аграрного виробництва відповідно до вимог СОТ і стандартів ЄС в напрямку переорієнтації державної підтримки від підтримки цін на організацію дешевого виробництва і маркетингу.

Пріоритетними щодо державної підтримки будуть напрями, які класифікуються за правилами СОТ, як такі, що не підлягають скороченню:

- підтримка доходів виробників сільськогосподарської продукції, що не пов'язана з виробництвом;

- фінансова участь держави в програмах страхування та гарантування доходів сільгоспвиробників;

- відшкодування збитків від стихійних лих;

- створення державних резервів для забезпечення продовольчої безпеки;

- допомога на структурну перебудову через виведення виробників, природних ресурсів з сільськогосподарського виробництва та через державні інвестиції на фінансову та фізичну реструктуризацію виробничої діяльності;

- інспектування і перевірки окремих продуктів для виявлення відповідності нормам охорони здоров'я, безпеки, рівня якості та стандартів (утримання установ державної ветеринарної медицини, державних насінневих інспекцій, державних сортовипробувальних станцій, державних хлібних інспекцій тощо);

- послуги з маркетингу і просування товарів на ринок;

- боротьба зі шкідниками і хворобами;

- розвиток інфраструктури на селі: будівництво мереж забезпечення електроенергією, доріг та інших транспортних споруд, ринкових та портових споруд, потужностей для водозабезпечення, гребель та дренажних систем, а також інфраструктурні роботи, пов'язані з охороною навколишнього середовища;

- підтримка регіональних програм надання допомоги (допомога надається регіонам, які є неблагополучними на основі об'єктивних критеріїв, зокрема за складними кліматичними умовами тощо);

- внутрішня продовольча допомога знедоленим верствам населення;

- поширення досвіду та консультаційні послуги;

- загальні науково-дослідні роботи та розвиток і науково-дослідні програми щодо окремих видів продукції;

- підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації спеціалістів та робітничих кадрів для виробничої і соціальної сфер села;

- охорона навколишнього середовища;

Серед напрямів бюджетної підтримки виробничої діяльності, розміри якої підлягатимуть скороченню згідно з вимогами СОТ, будуть:

- інноваційний розвиток галузі, насамперед: селекція у рослинництві, тваринництві та птахівництві; впровадження високих технологій у виробництві й переробці сільськогосподарської продукції; виробництво

нових видів енергоресурсів, впровадження технологій аграрного землеробства, енергозберігаючих технологій;

- інвестиційна діяльність, зокрема: відтворення створення сучасної виробничої інфраструктури (меліоративних систем, підприємств з переробки та зберігання сільськогосподарської продукції); розвиток нових виробництв на основі місцевих ресурсів та малого підприємства у сільській місцевості;

- створення високотехнологічного товарного виробництва;

- часткова компенсація відсотків за коротко- та середньостроковими кредитами, залученими підприємствами агропромислового комплексу які не спрямовуються на конкретну підтримку окремих видів продукції чи підприємств;

- забезпечення підприємств агропромислового комплексу сільськогосподарською технікою через часткову компенсацію її вартості та стимулювання розвитку фінансового лізингу;

- часткова компенсація вартості матеріально-технічних ресурсів, що споживаються виробниками сільськогосподарської продукції;

- підтримка виробництва продукції тваринництва та рослинництва, яка залежатиме від виду та обсягів виробництва;

- часткова компенсація витрат виробників сільськогосподарської продукції по сплаті внесків до фондів соціального та пенсійного страхування.

Скорочення обсягів державної підтримки по вищезазначеним напрямам не відбуватиметься, якщо вони не будуть справляти спотворюючого впливу на торгівлю чи виробництво, або такий вплив буде зведений до мінімуму.

Для удосконалення механізмів забезпечення фінансовими ресурсами соціально-економічного розвитку села необхідно:

- запровадити науково обґрунтовані ефективні механізми і інструменти фінансової підтримки, на основі принципів рівності форм господарювання;

- збільшити обсяги фінансування суспільних благ, зокрема на сільськогосподарські дослідження і розробки, дорадчі служби, освіту, соціальну інфраструктуру, системи контролю за безпечністю та якістю продуктів харчування і розвиток сільської місцевості;

- підвищити ефективність видатків державного бюджету для підтримки аграрного сектору економіки шляхом впровадження методології програмно-цільового методу формування та виконання бюджету на базі Міністерства аграрної політики;

- запровадити моніторинг виконання бюджетних програм, критеріїв і процедур щодо скасування неефективних програм та переведення фінансових ресурсів на програми, які найбільше відповідають цілям державної підтримки.

- розробити умови та механізми розширення дольового бюджетного фінансування пріоритетних напрямів сільськогосподарського виробництва;

- після вступу до СОТ, під час складання бюджетних запитів на наступні роки та визначенні структури і обсягів видатків на підтримку

сільського господарства, виходити з необхідності виконання взятих Україною зобов'язань щодо скорочення підтримки.

4.4. Податкова політика

Передбачається удосконалення податкового інструментарію з метою забезпечення сприятливих умов для функціонування сільськогосподарських товаровиробників різних організаційно-правових форм, а саме:

- поступове обмеження подальших перспектив застосування спеціальних режимів оподаткування;

- напрями адаптації податкових інструментаріїв до кращого зарубіжного досвіду оподаткування виробників галузі та з урахуванням вимог СОТ та директив ЄС;

- формування механізмів прямого та непрямого оподаткування із врахуванням конкурентоспроможності аграрного сектору на внутрішньому та зовнішньому ринках;

Основні напрямки реалізації податкової політики:

в сфері прямого оподаткування:

- збереження до 2010 р. дії спецрежиму прямого оподаткування – фіксованого сільськогосподарського податку (ФСП), який об'єднує у собі низку прямих податків і забезпечує спрощення податкових відносин в галузі та запровадження після закінчення терміну дії ФСП нового сільськогосподарського податку, який об'єднає у собі земельний податок, інші податкові платежі та податок на прибуток;

- передбачення спеціального спрощеного режиму прямого оподаткування для суб'єктів малого і середнього бізнесу з метою стимулювання їх розвитку у сільській місцевості;

- розробка спеціального податкового інструментарію для оподаткування сільськогосподарських підприємств індустріального типу;

- посилення ролі земельного податку в системі прямого оподаткування, вдосконалення методики визначення його бази з метою відображення реальних розмірів рентних доходів та обґрунтування оптимального розміру ставок для сільгоспвиробників всіх форм власності і господарювання.

в сфері непрямого оподаткування:

- відмова з 2008 року від непрямих методів підтримки сільськогосподарського виробництва за допомогою використання спеціальних податкових механізмів (з метою врахування вимог СОТ і ЄС), зокрема поетапна переорієнтація порядку оподаткування ПДВ операцій з продажу молока і м'яса із форми дотацій, що виплачуються переробними підприємствами, на пряму бюджетну підтримку;

- максимальне нівелювання впливу ПДВ на фінансовий стан підприємств галузі шляхом упорядкування бюджетного відшкодування з ПДВ, зокрема через запровадження бюджетної цільової програми, направленої на своєчасне відшкодування надмірно сплачених сум ПДВ;

в сфері взаємовідносин з державними цільовими фондами:

- при запровадженні єдиного соціального внеску встановлення пільгового розміру його ставки для сільськогосподарських виробників;

- збереження відповідної компенсації з Державного бюджету застосування пониженої ставки внесків сільськогосподарських підприємств до Пенсійного фонду в рамках відповідної бюджетної програми з метою належного пенсійного забезпечення їх працівників.

Реалізація розроблених заходів дозволить підвищити ефективність системи оподаткування у галузі, зменшити бюджетні втрати через недосконалість податкових механізмів, посилити регулюючу функцію податків, привести у відповідність інструменти фінансової підтримки до вимог СОТ і стандартів ЄС.

Головною умовою реформування системи оподаткування сільгоспвиробників є спрощення податкових процедур та збереження існуючого на них рівня податкового навантаження, або при його зростанні забезпечення рівноцінної прямої підтримки за рахунок збільшення видатків державного бюджету.

5. Удосконалення діючих інструментів та реформування системи управління в аграрному секторі

Діюча система управління аграрним сектором в рамках цієї програми потребує:

- ґрунтовної аналітики її проблемних сегментів, які перешкоджають формуванню та здійсненню ефективної аграрної політики;

- розробки методів та практичних механізмів, що удосконалюють вже діючі інструменти управління, зокрема у сфері державної бюджетної підтримки, кредитування, страхування, податкової і тарифної політики, інших видів інфраструктурного забезпечення розвитку сільського господарства;

- підготовки та розгортання масштабного проекту по реформуванню системи управління агропотенціалом України в контексті формування потужного цілісного агроіндустріального комплексу.

Основними цільовими критеріями, що мають забезпечити перехід до якісно нової сучасної системи управління, є такі:

- створення висококонкурентної системи управління аграрним сектором економіки, яка відповідає міжнародним стандартам, що діють в Європейському Союзі, і вимогам Світової Організації Торгівлі;

- запровадження моделі, яка раціонально поєднує державне і недержавне управління у тісній взаємодії з практичним менеджментом на рівні окремих галузей і підприємств;

- чіткий розподіл функцій, повноважень та відповідальності „по вертикалі” і „по горизонталі” в організації економічних процесів виробництва та соціального розвитку сільських територій;

- забезпечення системи управління інформаційними засобами і технологіями, які дозволяють оперативно і якісно здійснювати процеси підготовки, прийняття, реалізації та корекції управлінських рішень на різних рівнях і ділянках економічної діяльності;

- модернізація системи підготовки і використання високопрофесійних управлінських кадрів із застосуванням прогресивних методів оцінки і стимулювання управлінської праці та організації кар'єрного руху керівників і спеціалістів;

- створення сучасної наукової бази з питань організації та розвитку менеджменту.

Програма передбачає три етапи:

- удосконалення;

- підготовка до реформування;

- здійснення адміністративно - управлінської реформи.

Програмний вектор „Удосконалення” включає в себе такі основні завдання:

- провести аналітичне обстеження існуючих проблем системи управління в аграрному секторі;

здійснити унормування структурних і функціональних показників організації діючої системи управління : Центр - Регіон - Район, переглянути типову штатну структуру та положення про регіональні і районні управління агропромислового розвитку з метою створення однакових та достатніх фінансових і організаційних умов для їх ефективного функціонування в усіх регіонах держави;

раціоналізувати порядки державної підтримки бюджетними коштами сільського господарства і розвитку інфраструктури;

запровадити методи управління, які сприяють конкурентності аграрного сектора в умовах СОТ;

удосконалити контрольно-інспекційну діяльність з дотриманням принципів, при яких інспекційні органи із загальнодержавними функціями, формуються з управлінською вертикаллю „зверху-донизу” а служби, які забезпечують життєдіяльність територій у складі органів регіонального управління;

розробити і запровадити регуляторні акти, які стимулюють сільськогосподарське виробництво і розвивають сприятливе для нього ринкове середовище (біржове ціноутворення, страхування виробництва та інвестицій, значне зростання лізингових операцій, квотування виробництва, іпотечне кредитування, тощо);

створити систему моніторингу в різних сферах управління;

розробити ряд поточних проектів для удосконалення системи управління в аграрному секторі: „Кадри”, „Інформаційне забезпечення”, „Оплата управлінської праці”, „Розробка законопроектів”, „Фермерське господарство „під ключ” та інші;

удосконалити структурно та функціонально побудову системи Міністерства аграрної політики, передбачивши включення тут функцій реформування і проектування систем управління, координації у сфері земельних відносин, водного господарства, природних ландшафтів, риборозведення, лісового господарства, зовнішньоекономічної діяльності, інвестування координації діяльності інших органів управління в питаннях розвитку сільських територій та розвитку аграрного ринку.

Програмний вектор „Підготовка до реформування” передбачає здійснення до кінця 2008 року проекту „Розробка моделі та інструментів проведення Адміністративно - управлінської реформи в аграрному секторі” як окремої бюджетної програми.

Програмний вектор „Здійснення Адміністративно - управлінської реформи”, яку слід розпочати з 2009 року, буде реалізовано окремим проектом. В ньому, вирішуватимуться такі завдання:

- формування сегментів функцій державного і недержавного управління за визначеною моделлю Управління агроіндустріальним комплексом України і стратегічним планом його розвитку, (можлива модель управління, що діє у Франції);

- створення спеціалізованих продуктових підкомплексів з повним циклом виробництва кінцевого продукту та його реалізації і окремим механізмом фінансово - економічного забезпечення (ціни, дотації, субсидії, кредити, тарифи, квоти, акцизи, податки, мито тощо);

- створення головного органу недержавного управління – Національного аграрного союзу України (НАСУ), який разом з Міністерством буде формувати аграрну політику і нести відповідальність за її ефективну реалізацію у визначеному порядку співпраці;

- удосконалення структури та впорядкування чисельності регіональних органів управління із земельних питань, комунального господарства, будівництва і архітектури та інших з метою забезпечення ефективного державного управління розвитку сільських територій. Крім того має удосконалюватись діяльність служб з різних видів інспектування, дорадчої діяльності, аграрної статистики та інші.

6. Освіта

Вирішення проблем кадрового забезпечення аграрного сектору буде здійснюватись шляхом:

- удосконалення державних стандартів вищої освіти, адаптованих до вимог Болонської конвенції, розширення доступності освіти та підвищення конкурентоспроможності випускників аграрних вищих навчальних закладів на міжнародному ринку праці;

- створення та впровадження нових бізнес-освітніх програм для працівників у сфері підприємництва, менеджменту, фінансів, лідерства та бізнес – адміністрування через систему підготовки і перепідготовки кадрів;

- мотивації підприємств для навчання своїх працівників, фінансової та матеріально-технічної допомоги навчальним закладам, що здійснюють таке навчання;

- удосконалення форм і методів підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників аграрних вищих навчальних закладів шляхом стажування на сільськогосподарських підприємствах, де запроваджені прогресивні технології виробництва сільськогосподарської продукції;

- стимулювання молоді працювати в сільській місцевості шляхом надання установлених 1000 академічних стипендій Президента України студентам вищих аграрних навчальних закладів 1-4 рівнів акредитації, які після закінчення навчання виявили бажання працювати в сільській місцевості не менше п'яти років;

- реформування системи аграрної освіти України у відповідності до міжнародних стандартів і вимог вітчизняного та європейського ринку праці;

- завершення до 2010 року формування мережі регіональних університетських центрів за галузево-територіальним принципом з метою наближення українських університетів до європейських;

- удосконалення професійної орієнтації в сільських школах, добору та залучення обдарованих дітей із сільської місцевості до здобуття освіти у вищих навчальних закладах, насамперед аграрних;

- оптимізації мережі аграрних вищих навчальних закладів, адаптації переліку напрямів і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців для аграрного сектора економіки, відповідно до потреби пореформеного сільськогосподарського виробництва та розвитку аграрного ринку, зокрема розвитку кооперативних відносин інших форм партнерства та інтеграції;

- сприяння молодим спеціалістам у створенні фермерських господарств, отриманні ними довгострокових кредитів на поворотній, безповоротній основі для відведення земельних ділянок, будівництва житла, придбання сільськогосподарської техніки, племінної худоби, виробництва, переробки і збуту виробленої господарствами продукції;

- розширення мережі навчально-практичних центрів і забезпечення їх сучасною сільськогосподарською технікою.

7. Аграрна наука

Забезпечити обсяги фінансування, які визначені статтею 34 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність" в обсягах не менше 1,7 відсотка від валового внутрішнього продукту із забезпеченням фінансування аграрної науки пропорційно долі аграрного сектору у загальних обсягах.

Аграрна наука спрямовуватиме свої зусилля на наступне:

- наукове забезпечення реалізації пріоритетних завдань, визначених даною Програмою, з метою інноваційного розвитку агропромислового виробництва та сільських територій;

- розвиток наукових основ технологічного передбачення, прогнозування і моделювання розвитку аграрного сектору та сільських територій;

- відпрацювання програмно-цільового методу розвитку науки і реалізація системи державних замовлень на виконання науково-технічних програм (включаючи фундаментальні і прикладні дослідження) з пріоритетних напрямів розвитку агропромислового виробництва, визначених Кабінетом Міністрів України, за схемою "Міністерство аграрної політики України (замовник) – УААН (виконавець)";

- удосконалення системи наукового забезпечення розвитку агропромислового виробництва у регіонах, трансферу інновацій, науково-консультативної роботи, розширюючи діяльність центрів наукового забезпечення агропромислового виробництва АР Крим та областей України, на основі сучасної ситуації розвитку аграрного ринку, ресурсного забезпечення і глобалізації економіки;

- поглиблення і розширення наукових досліджень у вищих навчальних закладах та удосконалення форм їхньої співпраці з науковими установами з метою розвитку аграрного сектору та підготовки фахівців вищої кваліфікації;

- розширення міжнародної інтеграції в наукових дослідженнях;

- підвищення якості супроводження заходів по впровадженню наукових досліджень.

8. Розвиток дорадництва

Створити умови сільськогосподарським дорадчим службам для надання суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність у сільській місцевості, та сільському населенню комплексу соціально спрямованих дорадчих послуг з питань:

- економіки, управління, маркетингу, обліку, податків, права, екології;

- поширення та впровадження у виробництво сучасних технологій, новітніх досягнень науки і техніки в тому числі кращого зарубіжного досвіду;

- зайнятості сільського населення через розвиток сільськогосподарського та несільськогосподарського підприємництва та кооперації у сільській місцевості, в тому числі сільського зеленого туризму, розробку та реалізацію молодіжних програм;

- надання дорадчих послуг органам виконавчої влади та місцевого самоврядування з питань підготовки та реалізації планів соціально-економічного розвитку сільських територій;

- формування громадянського суспільства на основі вивчення потреб сільських мешканців та сільських громад, розроблення і виконання державної та місцевих програм сільськогосподарської дорадчої діяльності.

Завершити формування мережі сільськогосподарських дорадчих служб на обласному і районному рівні з представництвами у сільських (селищних) радах.

Внести уточнення в діяльність закладів аграрної освіти і науки в напрямі збільшення обсягів надання експертами-дорадниками соціально спрямованих дорадчих послуг.

Створити систему сільськогосподарського дистанційного навчання та дорадництва.

Забезпечити державну підтримку сільськогосподарської дорадчої діяльності через виділення з державного та місцевих бюджетів на кожен рік окремим рядком коштів для фінансування державної цільової та місцевих програм сільськогосподарської дорадчої діяльності відповідно до вимог законодавства.

Щорічно передбачати згідно діючого законодавства у державних цільових програмах, спрямованих на підтримку сільського господарства та розвиток сільської місцевості, фінансування дорадчої діяльності в розмірі не менше 5 відсотків коштів, передбачених для цих програм.

9. Удосконалення інформаційного забезпечення

Для отримання необхідної економічної інформації на доповнення до загальнодержавної статистичної звітності розбудувати відомчу агростатистику, сформовану на базі фінансової, податкової, статистичної та інших обов'язкових видів звітності, відстеженні показників розвитку тестових (базових) господарств та проведенні вибірових опитувань і спостережень. Базою для порівняння в системі мають бути економічні нормативи, встановлені для різних природно-економічних зон і регіонів країни, а також орієнтири, досягнуті іншими країнами і передовими господарствами.

Для визначення орієнтирів, яких досягли інші країни в застосуванні ефективних інновацій та інших заходів щодо розвитку аграрного сектору – організувати цілеспрямований збір, систематизацію і розповсюдження науково – технічної і ринкової інформації на основі збору публікацій, пошуку першоджерел через представництва України за кордоном, стажувань та участі в роботі міжнародних організацій через діяльність інноваційних менеджерів спеціально створеного Інституту агроінформації.

Для забезпечення прозорості регіональних аграрних ринків і розширення їх ємності створити державну службу цінового моніторингу ринків продовольства, ресурсів і агротехнічних послуг при міністерстві аграрної політики України, організувати щоденне широке розповсюдження інформації про ціни, попит і пропозиції з використанням засобів масової інформації, в тому числі мережі Інтернет.

Для поліпшення державного регулювання аграрного ринку опрацювати дієві схеми оперативного регулювання продуктових ринків з використанням даних цінового моніторингу як сигналізаторів.

Для підвищення оперативності державного і регіонального управління аграрним ринком налагодити в ланці „центр – область – район - сільська (селищна) рада” обмін інформацією з використанням електронної пошти,

модернізувати інформаційно-комунікаційний вузол Мінагрополітики.

Впровадити в практику господарського і державного управління сільським господарством системи автоматизованої підготовки управлінських рішень та автоматизованого управління підприємствами, з цією метою довівши рівень озброєності комп'ютерною технікою з розрахунку 1 комп'ютер на 2-х управлінців на господарському і громадському та 1 комп'ютер на 1-го управлінця на державному обласному і районному рівнях управління сільським господарством.

Для поліпшення економічної роботи та соціально-трудових відносин на всіх рівнях управління сільським господарством розробити і розповсюдити систему зональних норм, нормативів і кейсів інтенсивного ведення сільськогосподарської діяльності з урахуванням ресурсозберігаючих технологій, природо-кліматичних особливостей та форм господарювання, а також організаційно та методично забезпечити повсюдне складання науково обґрунтованих бізнес-планів і програм інноваційного розвитку підприємств і об'єднань сільського господарства та програм соціально-економічного розвитку сільської місцевості та сільських територіальних громад.

Для підвищення продуктивності сільськогосподарського виробництва впровадити елементи точного землеробства та індивідуальної годівлі тварин на основі застосування автоматичних і автоматизованих систем контактного та дистанційного вимірювання, діагностики та регулювання.

10. Етапи і механізм реалізації програми

Виконання Програми здійснюється у три етапи.

На першому з них тривалістю два роки (2007-2008) одночасно із здійсненням поточних завдань розвитку села і аграрного сектору забезпечується:

- розроблення і схвалення в установленому порядку законодавчої та нормативно - правової бази, покликаної забезпечити ефективне здійснення Програми;

- здійснення комплексу заходів щодо удосконалення державної підтримки, законодавства та нормативної бази для розвитку аграрного сектору які випливають із вимог СОТ та директив ЄС;

- створення необхідних додаткових державних та недержавних органів управління для організації забезпечення виконання заходів щодо соціального розвитку сільських територій та розвитку аграрного ринку передбачених Програмою;

- проведення суцільної паспортизації сільських населених пунктів та розробки на її основі перспективних планів регіонального комплексного розвитку сільських територій, визначення обсягів та джерел фінансового забезпечення;

- розроблення відповідних регіональних програм, організація моніторингу результатів початкового етапу виконання Комплексної загальнодержавної та регіональних програм, внесення в них при потребі

уточнень і доповнень;

- проведення організаційної, інформаційно-роз'яснювальної та іншої роботи, з питань забезпечення виконання Програми.

На другому етапі тривалістю два роки (2009-2010) здійснюється активне нарощування обсягів виконання Програми, забезпечення виконання передбачених концептуальних, соціальних і безпосередньо виробничих показників, подальше сутнісне та організаційне її наповнення, у тому числі за критеріями і показниками, що виходять поза її параметри та календарні строки.

На заключному етапі (2010-2015) всі складові Програми виводяться на рівень функціонування, що дозволить:

- забезпечувати перетворення передбачених заходів по кожному напрямку розвитку аграрного сектору та сільських територій у їх сукупні результативні очікування;

- досягти показники по обсягах виробництва продукції, передбачених Програмою;

- зробити передбачення щодо подальшого розвитку українського села і аграрного сектору поза календарним строком дії Програми;

- створить соціальні, економічні та інші передумови для забезпечення необхідних темпів і обсягів виробництва та створення необхідних соціальних умов для проживання сільського населення у наступних періодах.

11. Очікувані результати та контроль за виконанням Програми

- забезпечення сільських населених пунктів об'єктами соціальної інфраструктури відповідно до визначених соціальних стандартів та нормативів щодо умов проживання сільського населення та комплексного розвитку сільських територій;

- зростання зайнятості сільського населення шляхом створення додаткових робочих місць та підвищення рівня доходів сільського населення і середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до рівня, не нижче середнього в галузях національної економіки;

- зростання обсягів виробництва продукції сільського господарства та забезпечення споживання продуктів на рівні науково-обґрунтованих норм харчування на душу населення України, забезпечення якості та безпечності продовольчих товарів

- комплексний розвиток організованого внутрішнього аграрного ринку;

- зростання обсягів виробництва валової продукції сільського господарства в 2015 році, порівняно з 2005 роком, у 1,6 рази;

- поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості;

- збільшення обсягів експорту сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів у 2 рази;

- збільшення обсягів інвестицій в аграрний сектор у 2,1 рази;

- збільшення обсягів надходжень податків і зборів від підприємств аграрного сектору до зведеного бюджету у 2,5 рази;

З 2008 року запроваджуються щоквартальні звіти перед Кабінетом Міністрів України центральних та місцевих органів виконавчої влади з питань виконання Комплексної Програми підтримки розвитку українського села для чого будуть запроваджені спеціальні форми звіту.

Координація та контроль за виконанням завдань Програми покладається на Міністерство аграрної політики України та створений орган Центральної виконавчої влади з питань розвитку сільських територій.

Центральні органи виконавчої влади, НАНУ, УААН, Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні державні адміністрації із залученням громадських організацій щоквартально інформують Міністерство аграрної політики про хід виконання Програми для підготовки узагальненого звіту Кабінету Міністрів України.

12. Додаткові матеріали до Комплексної програми підтримки розвитку українського села

До Програми додаються наступні додаткові матеріали:

- заходи та перелік законодавчих і нормативних актів, які необхідно прийняти для виконання вимог, передбачених Комплексною програмою підтримки розвитку українського села (додаток № 1);
- прогнозовані обсяги виробництва сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів на період до 2015 року (додаток № 2);
- прогноз споживання продуктів харчування населенням України (на одну особу за рік – кілограм (додаток № 3);
- очікувані фінансові результати діяльності аграрного сектору економіки (додаток № 4);
- загальна потреба в бюджетних коштах на фінансування заходів Програми (додаток № 5);
- розрахункова потреба в бюджетних коштах для фінансування будівництва, реконструкції і ремонту об'єктів соціальної сфери інші соціальні заходи на селі (додаток № 6);
- розрахунок потреби бюджетних коштів для адресної продовольчої допомоги бідним верствам населення (додаток № 7);
- розрахунок формування Національного фонду підтримки розвитку українського села (додаток № 8);
- бюджетна підтримка розвитку аграрного виробництва, інфраструктури та механізмів аграрного ринку (додаток № 9);
- прогноз залучення кредитів та інвестицій в сільське господарство на 2007-2015 роки (додаток № 10);
- прогноз надходжень податків і зборів від підприємств аграрного сектору до зведеного бюджету на 2007 – 2015 роки (додаток № 11).

Заходи
з реалізації Комплексної програми
підтримки розвитку українського села на період до 2015 року,
які вимагають законодавчого унормування чи урядових рішень

№ п/п	Розділ Програми та назва заходу, законодавче і нормативно-правове забезпечення виконання	Відповідальні виконавці	Термін виконання
1	2	3	4
1. Розвиток соціальної сфери села та сільських територій			
1	Уточнення та систематизація стандартів і нормативів умов проживання населення в сільській місцевості	НАНУ, УААН, Мінпраці, Мінагрополітики, Мінбуд, Мінсім'ямолодьспорт, Мінтрансв'язку	липень 2007 р.
2	Удосконалення розмежування повноважень між центральними та місцевими органами влади в питаннях здійснення соціальної політики на селі та комплексного розвитку сільських територій (Внесення змін до Закону України „Про місцеве самоврядування”)	Мінекономіки, Мінюст, Мінагрополітики, Мінфін	ІУ квартал 2007 р.
3	Удосконалення міжбюджетних відносин з метою створення умов центральним та місцевим органам влади для вирішення соціальних проблем розвитку українського села відповідно до їх повноважень.	Мінфін, Мінюст, Мінекономіки, Мінагрополітики	ІV квартал 2008 р.
4	Підготовка форми паспорта сільського населеного пункту та порядку його заповнення	НАНУ, УААН, Мінпраці, Мінагрополітики, Держкомстат	квітень 2007 р.

5	Проведення суцільної паспортизації сільських населених пунктів	Рада Міністрів АР Крим, Облдержадміністрації, Мінпромполітики, Мінбуд, Мінпраці, Мінтрансв'язку, МОЗ, Мінкультури, Мінсім'ямолодьспорт	I квартал 2008 р.
6	Визначення засад оптимізації сільської поселенської мережі, удосконалення її структури, статусу сільського населеного пункту, самоврядних повноважень щодо соціального розвитку поселенської мережі (Проект Закону України “Про сільську поселенську мережу”)	Мінагрополітики, Мінюст, Мінпраці, Мінекономіки,	III квартал 2007 р.
7	Створення при Кабінеті Міністрів України спеціального органу державного управління центральної виконавчої влади (Агенція сільського розвитку) з функціями міжвідомчої та міжрегіональної координації розвитку сільських територій (Проект Постанови КМУ „Про створення спеціального органу державного управління - Агенції сільського розвитку”).	Мінекономіки, Мінюст, Мінфін, Мінпраці, Мінагрополітики, НАНУ, УААН	вересень 2007 р.
8	Створення Національного Фонду підтримки розвитку українського села (Проект Закону України «Про створення та діяльність Національного фонду підтримки розвитку українського села»)	Мінфін, Мінюст, Мінекономіки, Мінпраці, Мінагрополітики, НАНУ, УААН	липень 2007 р.
9	Унормування соціальних, екологічних та інших зобов'язань сільськогосподарських і інших підприємств, які розміщені на сільських територіях, перед своїми працівниками та територіальними громадами (Проект відповідної Постанови КМУ)	Мінпраці, Мінекології, Мінагрополітики, Мінюст	липень 2007 р.
10	Розробка науково-обґрунтованих типових пілотних проектів соціального облаштування сільських територій	НАНУ, УААН, Мінбуд, Мінтрансв'язку, МОЗ, МОН	I квартал 2008 р.

	(Проект Постанови КМУ «Про типові пілотні проекти облаштування сільських територій»)		
11	Реалізація пілотних проектів соціального облаштування сільських територій	Рада Міністрів АР Крим, Облдержадміністрації, Мінбуд, Мінтрансв'язку, МОЗ, МОН	2008 -2010 роки
12	Запровадження квоти прийому сільських жителів до вищих навчальних закладів за державним замовленням на рівні не менше 30% (в аграрних вузах – 90%) з договірними умовами гарантованого повернення молодих спеціалістів для роботи в селі (Проект Постанови КМУ „Про встановлення квот прийому сільських жителів до вищих навчальних закладів”)	МОН, МОЗ, Мінагрополітики, Мінпраці, Мінфін	червень 2007 р.
13	Проведення всеукраїнського сільськогосподарського перепису	Держкомстат, Мінагрополітики, Мінекономіки, Рада Міністрів АР Крим, Облдержадміністрації,	2008 р.
14	Розроблення Державної програми з виробництва і поставок сільгосптоваровиробникам мінеральних добрив, засобів захисту рослин та хімічних меліорантів (Підготувати проект Постанови КМУ)	Мінпромполітики, Мінагрополітики, Мінекономіки, УААН	II квартал 2008 р.
2. Розвиток аграрного ринку			
15	Завершення у 2007 році видачі громадянам державних актів на право власності на земельні ділянки взамін сертифікатів на право на земельну частку (пай) (Розробити Положення про пайові та земельні сертифікати)	Держкомзем, Мінагрополітики, Мінюст, Рада Міністрів АР Крим, облдержадміністрації	IV квартал 2007р.
16	Формування ринку земель сільськогосподарського призначення.	Держкомзем,	II квартал 2008

	Прийняття Законів України „Про державний земельний кадастр”, „Про ринок земель”, „Про розмежування земель державної та комунальної власності”, „Про систему реєстрації нерухомості”	Мінагрополітики, Мінюст, Мінекономіки, Мінфін, НАНУ, УААН	р.
17	Створення державної Агенції з питань регулювання ринку земель (Проект Постанови КМУ «Про створення Агенції з питань регулювання ринку землі»)	Мінюст, Мінекономіки, Мінфін, Мінагрополітики, Мінприроди, Держкомзем, УААН	ІІІ квартал 2008 р.
18	Унормування заходів із землеустрою та землевпорядкування (Проект Закону України «Про зонування земель»)	Мінприроди, Держкомзем, Мінагрополітики, НАНУ, УААН	ІІ квартал 2008 р.
19	Консервація деградованих, малопродуктивних і техногенно забруднених земельних ділянок, використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним (Проект Закону України “Про консервацію земель”)	Мінприроди, Держкомзем, Мінагрополітики, УААН	ІV квартал 2007 р.
20	Інвентаризація використання земель землевласниками і землекористувачами, визначення реальних меж земельних ділянок (Проект Закону України “Про державну інвентаризацію земель, землеволодінь і землекористувань”)	Держкомзем, Мінагрополітики, УААН	ІІІ квартал 2007 р.
21	Здійснення агрохімічного обстеження ґрунтів, організація ефективного контролю за змінами їх якісного стану, агрохімічної паспортизації земельних ділянок, розробка та запровадження стандартів і нормативів в галузі використання та охорони земель, в тому числі охорони та відтворення родючості ґрунтів (Проект Закону України «Про державну агрохімічну паспортизацію земель сільськогосподарського призначення» Проект Закону України «Про економічне стимулювання раціонального використання сільськогосподарських земель»)	Мінагрополітики, Мінприроди, Держкомзем, УААН,	І квартал 2008 р.

22	Забезпечення раціонального використання, відтворення та підвищення родючості ґрунтів (Проект Закону України “Про Загальнодержавну програму охорони та використання земель”)	Мінприроди, Мінагрополітики, Держкомзем, УААН	ІІІ квартал 2007 р.
23	Державне регулювання стану родючості сільськогосподарських земель і контроль за проведенням заходів щодо їх раціонального використання (Проект Закону України “Про державну підтримку відтворення родючості ґрунтів”)	Мінагрополітики, Мінприроди, Держкомзем, НАНУ, УААН	2008 р.
24	Удосконалення методики економічної оцінки земель сільськогосподарського призначення (Проект Постанова КМУ України “Про затвердження методики економічної оцінки земель сільськогосподарського призначення ”)	Мінагрополітики, Мінекономіки, Держкомзем, НАНУ, УААН	ІІІ квартал 2007 р.
25	Розроблення і схвалення законодавчого акту щодо Національного Кодексу сталого агрогосподарювання, забезпечення впровадження та контролю за дотриманням базових вимог і стандартів щодо ведення правильної агроекологічної сільськогосподарської практики, як основи вільного доступу товаровиробників до бюджетної підтримки сільського господарства (Проект Закону України)	УААН, НАНУ, Мінагрополітики, Мінприроди, Держкомзем	ІІ квартал 2008 р.
26	Розроблення та затвердження Державної програми відновлення і реконструкції зрошувальних і осушувальних систем (Проект Постанови КМУ)	Держводгосп, Мінагрополітики, Мінекономіки, Мінфін, УААН, НАНУ	І квартал 2008 р.
27	Врегулювання організаційно-правових механізмів створення об’єднань особистих селянських господарств для спільного використання земельних ділянок, розміри яких забезпечують використання сучасної техніки і технології. (Проект Закону „Про неприбуткові партнерські виробничі селянські об’єднання”)	Мінагрополітики, Мінекономіки, Мінфін, ДПА, Держкомзем, НАНУ, УААН	ІV квартал 2007 р.

28	Законодавче унормування ведення органічного сільського господарства. Створення національної системи сертифікації органічного виробництва та органічної продукції (Проект Закону України „Про органічне сільське господарство”)	Мінагрополітики, Мінприроди, Мінекономіки, НАНУ, УААН	IV квартал 2007 р.
29	Розроблення та прийняття законодавчої та нормативно-правової бази для прискорення виробництва біопалива з доведенням частки його використання в 2010 році до 5,75 відсотків, а в 2015 році до 15 відсотків від загальних обсягів (Проект Закону України „Про розвиток виробництва та обов’язкове використання біологічних видів палива”)	Мінагрополітики, Мінекономіки, Мінпаливенерго, Мінпромполітики, Мінфін, УААН, НАНУ	IV квартал 2007 р.
30	Розроблення та прийняття науково-обґрунтованих рекомендацій щодо нормативів потреби із розрахунку на одиницю площі земельних угідь чи в тваринництві основних виробничих засобів сільськогосподарського призначення з урахуванням світових тенденцій розвитку аграрного ринку та запровадження сучасних ресурсощадних технологій	УААН, НАНУ, Мінагрополітики	II квартал 2008 р.
31	Унормування фінансової участі держави на національному і місцевому рівнях у створенні інфраструктури гуртових (оптових) ринків та кооперативних каналів збуту сільськогосподарської продукції (Проект Закону України «Про оптові ринки сільськогосподарської продукції», проект Закону України "Про оптовий плодоовочевий ринок")	Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономіки, НАНУ, УААН,	III квартал 2007р.
32	Встановлення організаційно-правових засад формування та функціонування клірингових установ, розроблені основні правила діяльності ринку строкових фінансових інструментів, засоби його регулювання і контролю (Проект Закону України „Про ф’ючерсну торгівлю”)	Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономіки, УААН, Держфінпослуг	2008 р.
33	Забезпечення розвитку виробничих і обслуговуючих кооперативів в аграрному секторі на базових засадах світового кооперативного руху,	Мінагрополітики, Мінекономіки, ДПА,	IV квартал

	зокрема щодо оподаткування. (Внесення змін до Закону України „ Про сільськогосподарську кооперацію”)	НАНУ, УААН	
34	Створення в державних органах управління аграрним сектором спеціальних підрозділів з функціями координації розвитку виробничої і обслуговуючої кооперації в аграрному секторі	Мінекономіки, Мінагрополітики, Мінфін, УААН	II квартал 2008 р.
35	Удосконалення системи прогнозування та ведення балансів основних видів платоспроможного попиту населення та пропозицій на продовольчому ринку, як одного із основних чинників державного регулювання. Удосконалення системи аграрної статистики	Мінекономіки, Мінагрополітики, УААН, НАНУ, Держкомстат	липень 2007 р.
36	Створення в системі Міністерства аграрної політики України служби Державного моніторингу продовольчого ринку для оперативного прийняття державних заходів по його регулюванню та створення умов для вільного доступу всіх учасників до ринкової інформації	Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономіки	квітень 2007 р.
37	Запровадження державних програм продовольчого забезпечення соціально – незахищених та бідних верств населення (Проект Закону України „Про продовольчі банки”)	Мінпраці, Мінфін, Мінекономіки, Мінагрополітики	IV квартал 2007р.
38	Створення реєстрів стандартів якості основних видів сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів, гармонізованих із міжнародною системою стандартів	Мінюст, Мінагрополітики, Мінекономіки, МЗС, УААН	2009р.
39	Створення професійних і між професійних об’єднань товаровиробників по захисту їх інтересів та просування продукції агро продовольчого комплексу на внутрішні і зовнішні ринки (Проект Закону України „Про професійні в міжпрофесійні об’єднання в агро продовольчому комплексі України”)	Мінагрополітики, Мінекономіки, Мінфін, НАНУ, УААН	II квартал 2007 р.
40	Впорядкування діяльності контрольно – інспекційних служб з дотримання законодавства щодо розвитку агропромислового виробництва і сільських місцевостей	Мінагрополітики, Мінюст, Мінекономіки, Мінпраці, УААН	2008 р.

	(Проект Постанови КМУ “Про діяльність контрольно – інспекційних служб в сільських місцевостях”)		
3. Фінансове забезпечення аграрного сектору			
41	Створення Земельного (Іпотечного) банку з відповідною мережею регіональних підрозділів відповідно до вимог Земельного кодексу України (Проект Закону України «Про державний земельний (іпотечний) банк Зміни до Закону України «Про іпотеку»)	Мінфін, Мінагрополітики, Мінюст, Держфінпослуг, Держкомзем	ІУ квартал 2008р.
42	Створення кооперативної кредитної системи (Центральний і регіональні кооперативні банки) та розвинену мережу кредитних спілок і кооперативів спрямованої на банківське обслуговування учасників аграрного ринку, малого та середнього підприємництва в сільській місцевості (Зміни до Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання фінансових послуг»)	Мінфін, НБУ, Мінагрополітики, Мінюст, Держфінпослуг за участю НБУ	2009р.
43	Створення Фонду кредитних гарантій, з метою надання часткових гарантій для кредитування пріоритетних напрямків розвитку аграрного сектору та підтримка мікрокредитування сільгосппідприємств, фермерських і особистих селянських господарств, суб’єктів малого і середнього бізнесу на селі (Проект Постанови КМУ)	Мінфін, Мінагрополітики, Мінюст, Держфінпослуг за участю НБУ	ІУ квартал 2008р.
44	Розроблення стратегії розвитку системи агрострахування (Проект Постанови КМУ «Про концепцію розбудови системи агрострахування», проект Закону України „Про систему страхування в аграрному секторі”)	Мінфін, Держфінпослуг, Мінагрополітики, Мінекономіки	ІУ квартал 2007р.
45	Законодавче врегулювання створення та функціонування товариств взаємного страхування	Мінфін, Держфінпослуг, Мінагрополітики	І квартал 2008 р.

	(Проект Закону України "Про товариства взаємного страхування")		
46	Створення Національного агентства з підтримки розвитку страхування у сфері сільськогосподарського виробництва (Проект Постанови КМУ „Про Національне агентство з підтримки розвитку страхування у сфері сільськогосподарського виробництва”)	Мінфін, Мінагрополітики, Мінюст, Держфінпослуг	IУ квартал 2007р.
47	Створення Державного перестраховального фонду (Проект постанови КМУ)	Мінфін, Мінагрополітики, Мінюст, Держфінпослуг	IУ квартал 2007 р.
48	Запровадження після закінчення терміну дії фіксованого сільськогосподарського податку (ФСП) нового сільськогосподарського податку, який об'єднає у собі земельний податок, інші податкові платежі та податок на прибуток (Внести зміни до Закону України «Про фіксований сільськогосподарський податок»)	Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономіки, ДПА	2011 р.
49	Прийняття Закону України щодо відміни пільг оподаткування ПДВ в сільському господарстві та забезпечення адекватної прямої державної підтримки сільгоспвиробників	Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономіки, ДПА	2007 - 2008 роки

Прогнозовані обсяги виробництва сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів на період до 2015 року

Показники	1990р.	1995р.	2005р.	2006р.	2007 р.*	2010р.	2015р.
	звіт	звіт	звіт	очік.	прогноз	прогноз	прогноз
Основні види подукції сільського господарства, млн. тонн							
Зерно - всього	51,0	33,9	38,0	34,3	38,0	42,0	50,0
Цукрові буряки (фабр.)	44,3	29,7	15,5	22,3	20,9	23,0	25,0
Насіння олійних - всього	2,8	2,9	5,7	7,0	8,1	13,6	15,0
в т.ч.: соняшник	2,6	2,9	4,71	5,32	4,5	4,3	4,0
соя	0,10	0,02	0,61	0,89	1,3	1,7	3,0
ріпак	0,13	0,0	0,28	0,60	2,2	7,5	8,0
Картопля	16,7	14,7	19,5	19,5	19,0	18,0	18,0
Овочі	6,7	5,9	7,3	8,1	7,4	8,0	8,0
Баштанні культури	0,8	0,5	0,31	0,47	0,6	0,6	0,8
Плоди та ягоди	2,9	1,9	1,69	1,11	1,7	2,1	3,2
Виноград	0,8	0,5	0,44	0,3	0,5	0,7	0,8
М'ясо (вирощування)	6,5	3,1	2,4	2,6	2,8	3,4	5,1
Молоко	24,5	17,3	13,7	13,3	13,5	16,0	20,0
Яйця, млрд.штук	16,3	9,4	13,0	14,3	14,5	16,0	17,0
Основні види продовольчих товарів, тис. тонн							
Борошно	7671	5319	2931	2708	3000	3000	3000
Крупи	962	532	341	350	360	380	400
Цукор-пісок	6791	3857	1900	2600	2600	2900	3100
Олія нерафінована	1070	696	1407	1900	2000	3000	5000
М'ясо	2763	957	639	680	720	1600	2500
Ковбасні вироби	900	276	309	330	350	400	600
Сири жирні	184	74	274	300	320	350	400
Масло вершкове	44	222	120	115	120	150	200
Маргарин	289	109	302	280	300	320	350
Вироби кондитерські	1111	314	285	225	285	400	800
Спирт етиловий денатурований, млн. далл		62	29	32	35	40	45

* 2007 рік - проект Державної Програми економічного і соціального розвитку України на 2007 рік

Прогноз споживання основних продуктів харчування населенням України

(на одну особу за рік; кілограмів)

Найменування	Мінімальні норми 1	Раціональні норми 2	Фактично					2006 (очік.)	Прогноз		
			1990	1995	2000	2004	2005		2007	2010	2015
М'ясо та м'ясопродукти	52	80	68	38,9	32,8	38,5	39,1	42	44	54	80
Молоко та молочні продукти	341	380	373	243,6	199,1	226	225,6	235	250	310	380
Яйця (штук)	231	290	272	171,0	166	220	238	250	260	290	300
Хліб та хлібопродукти	94	101	141	128,4	124,9	125,6	123,5	123	122	120	110
Картопля	96	124	131	123,8	135,4	141,4	135,6	134	133	130	125
Овочі та баштанні	105	161	103	96,7	101,7	115,4	120,2	128	135	145	160
Плоди, ягоди та виноград	68	90	47	33,4	29,3	33,9	37,1	35	45	60	90
Риба та рибні продукти	12	20	18	3,6	8,4	12,3	14,4	15	16	18	20
Цукор	32	38	50	31,6	36,8	38,4	38,1	38,5	39	38	38
Олія	8	13	12	8,2	9,4	13	13,5	13,5	14	16	20

¹ Затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2000 р. №656 "Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення"

² За термінологією МОЗ України "Орієнтовний набір основної продовольчої сировини і харчових продуктів для забезпечення у середньому на душу населення на 2005-2015 роки"

Прогноз
фінансових результатів діяльності сільськогосподарських
підприємств та амортизація на 2007-2015 роки
 млн.грн.

Показники	2005р. факт	Прогноз				
		2007 р.	2008р.	2009р.	2010р.	2015р.
Виручка від реалізації (дохід), млн. грн.	23442	34065	39895	47141	56454	106913
в т.ч. продукції						
рослинництва	13436	19478	22340	26014	30960	48907
тваринництва	10006	14587	17525	21127	25494	58006
Прибуток - всього	1692	3650	4660	6070	8070	19100
в т.ч. продукції						
рослинництва	935	2280	2925	3854	5223	10395
тваринництва	709	1370	1735	2216	2847	8715
Рентабельність, %	7,8	12,0	13,2	14,8	16,7	21,8
в т.ч. продукції						
рослинництва	7,9	13,2	15,1	17,4	20,3	27,0
тваринництва	7,6	10,4	11,0	11,7	12,6	17,7
Амортизація	2600	3355	3600	4200	5100	6000

Загальна потреба в бюджетних коштах на фінансування заходів Програми

№ з/п	Напрямок підтримки	Роки, млн.грн					
		2007	2008	2009	2010	2011-2015	Всього за 207-2015
1.	Соціальний розвиток - всього	2 674	6 662	8 966	11 070	56 545	85 917
	у тому числі:						
	розвиток соціальної сфери села та сільських територій (будівництво об'єктів соцсфери, державні програми "Шкільний автобус", "Власний дім", оздоровлення дітей, розвиток спорту тощо)	1 293	2 000	5 000	8 000	42 171	58 464
	адресна продовольча допомога бідним верствам населення	0	3 600	3 300	3 000	14 000	23 900
	компенсація Пенсійному фонду втрат від сплати сільгосппідприємствами внесків за спеціальною ставкою	1 381	1 000	600	0	0	2 981
	державне управління розвитком сільських територій	0	62	66	70	374	572
2.	Розвиток аграрного виробництва, інфраструктури та механізмів аграрного ринку	10 579	12 000	14 000	15 600	79 000	131 179
3.	Загальні науково-дослідні роботи та науково-дослідні програми	475	570	660	720	4 000	6 425
4.	Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації спеціалістів та робітничих кадрів для виробничої і соціальної сфер села	1 259	1 450	1 600	1 800	9 200	15 309
5.	Державне управління аграрним сектором	132	164	186	208	1 580	2 270
	РАЗОМ ЗА ПРОГРАМОЮ	15 119	20 846	25 412	29 398	150 325	241 099

Додаток № 6

**Розрахункова потреба в бюджетних коштах для фінансування
будівництва, реконструкції і ремонту об'єктів соціальної сфери
та інших соціальних заходів на селі**

№ пп.	Назва заходу	Показники	2007*	2008	2009	2010	2011-2015	Всього
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1	Проведення суцільної паспортизації об'єктів соціальної інфраструктури сільських територій	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	0,3	0,5	0,0	0,0	0,8
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	10,7	17,9			28,6
		Потужність об'єктів						
2.2	Будівництво, реконструкція, ремонт дитячих дошкільних закладів	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	19,4	44,8	52,7	286,7	403,6
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	0,1	0,2	0,2	1,1	1,6
		Потужність об'єктів, тис.місць	0,0	3,7	8,6	10,1	55,2	77,7
2.3		Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	120,3	278,6	327,9	1787,6	2514,5
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	0,1	0,3	0,4	1,9	2,7

		Потужність об'єктів, тис.учнівських місць	0,0	15,3	35,3	41,5	226,2	318,3
2.4	Будівництво, реконструкція, ремонт, оснащення обладнанням, автотранспортом і засобами зв'язку та кадрове забезпечення лікарських амбулаторій та фельдшерсько-акушерських пунктів у сільській місцевості	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	115,6	266,9	314,1	1710,6	2407,1
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0 / 0,0	0,2 / 0,6	0,5 / 1,4	0,6 / 1,7	3,3 / 9,3	4,6 / 13,0
		Потужність об'єктів, тис. відвідувань в зміну	0,0 / -	5,3 / -	12,3 / -	14,4 / -	78,6	110,6 /-
2.5	Будівництво, реконструкція, ремонт та зміцнення матеріально-технічної бази закладів культури	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	135,4	298,4	327,3	1014,8	1775,8
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	0,4	0,8	0,9	2,7	4,7
		Потужність об'єктів, тис.місць	0,0	88,7	195,5	214,5	665,1	1163,8
2.6	Будівництво, реконструкція, ремонт торговельних закладів	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	2,1	4,8	5,6	30,6	43,2
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	0,4	0,9	1,1	5,9	8,3
		Потужність об'єктів, тис. кв. м	0,0	26,0	59,3	69,3	380,0	534,6

2.7	Будівництво, реконструкція, ремонт спортивних споруд	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	7,9	18,2	21,4	116,4	163,8
		Кількість об'єктів, тис.од.	0,0	0,1	0,2	0,3	1,5	2,1
		Потужність об'єктів						
2.8	Ремонтно-будівельні роботи з облаштування сільських населених пунктів під'їздними дорогами з твердим покриттям	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	137,1	557,9	747,7	0,0	1442,7
		Кількість об'єктів, .од.	0,0	35,2	142,8	192,0	0,0	370,0
		Потужність об'єктів						
	Будівництво сільських автомобільних доріг	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	73,7	169,7	198,5	984,6	1426,5
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів, тис. км	0,0	0,1	0,2	0,3	1,4	2,0
	Будівництво вулиць та доріг сільських населених пунктів з твердим покриттям	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	250,2	564,4	668,7	3879,1	5362,4
		Кількість об'єктів						0,0
		Потужність об'єктів, тис. км	0,0	0,6	1,4	1,7	9,9	13,7
2.9	Будівництво та реконструкція мереж електропостачання	Необхідні обсяги бюджетного	0,0	95,0	219,3	258,0	1405,6	1978,0

		фінансування, млн.грн.						
		Кількість об'єктів						0,0
		Потужність об'єктів, тис. км.	0,0	0,7	1,7	2,0	10,7	15,0
2.10	Будівництво та оснащення сільських відділень поштового зв'язку	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	12,6	28,9	34,2	168,7	244,4
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.11	Реалізація регіональних програм підтримки індивідуального житлового будівництва на селі “Власний дім”	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	60,0	206,0	518,9	668,7	3208,8	4662,5
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.12	Будівництво об'єктів газопостачання:							
	газопроводів-підводів до сільських населених пунктів	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	88,0	203,1	238,8	1301,6	1831,4
		Кількість об'єктів						0,0
		Потужність об'єктів, км	0,0	38,4	88,6	104,2	568,7	800,0
	місцевих трубопроводів для транспортування газу	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	241,2	559,3	657,8	3584,9	5043,2

		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів, тис. км	0,0	0,5	1,1	1,3	7,1	10,0
2.13	Створення базових підприємств сільської комунальної мережі	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	8,5	19,6	23,2	125,9	177,3
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.14	Проведення ремонтно-відновлювальних робіт на об'єктах водопостачання та їх паспортизація	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	11,5	26,4	31,3	169,6	238,7
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.15	Реконструкція об'єктів комунального господарства	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	20,0	31,2	72,0	84,9	404,6	612,7
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.16	Розширення служби дільничних інспекторів міліції та забезпечення їх службовими приміщеннями, автотранспортом, засобами зв'язку та житлом	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	12,6	29,2	34,3	186,9	263,1
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.17	Створення підрозділів місцевої пожежної охорони	Необхідні обсяги бюджетного	0,0	46,8	107,9	127,0	692,5	974,2

		фінансування, млн.грн.						
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.18	Завершити закупівлі транспортних засобів для програми «Сільський автобус»	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	46,8	107,9	127,1	606,5	888,3
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.19	Завершити реалізацію програми «Шкільний автобус»	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	32,7	75,5	88,9	424,6	621,8
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.20	Сприяння розвитку агро туризму і сільського зеленого туризму	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	1,2	2,7	3,3	18,1	25,3
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.21	Державна підтримка оздоровлення та відпочинку дітей працівників АПК	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	5,5	46,8	107,9	127,0	606,6	893,8
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.22	Сприяння розвитку кооперативів з надання	Необхідні обсяги бюджетного	0,0	16,4	37,8	44,5	242,3	340,9

	сільському населенню комунально-побутових та соціально-культурних послуг	фінансування, млн.грн.						
		Кількість об'єктів, тис.од.						
		Потужність об'єктів						
2.23	Реконструкція діючих та спорудження нових дитячих оздоровчих таборів, баз відпочинку, пансіонатів для оздоровлення дітей та підлітків	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	7,7	17,9	20,9	114,3	160,8
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.24	Реформування діючих та створення нових фізкультурно-спортивних клубів ФСТ «Колос»	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	112,3	259,5	305,4	1663,1	2340,2
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.25	Розвиток фізичної культури і спорту серед сільського населення	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	7,6	56,3	130,0	152,9	730,2	1077,0
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
2.26	Поліпшення матеріально-технічного оснащення учбово-спортивних баз, баз Олімпійської підготовки, спортивних споруд державного значення	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	2,8	6,5	7,6	41,5	58,5
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						

2.27	Запровадження системи фінансово-кредитної підтримки малого підприємництва у сільській місцевості	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	1,0	2,2	2,5	13,8	19,5	
		Кількість об'єктів							
		Потужність об'єктів							
2.28	Розбудова інфраструктури для підтримки підприємництва в сільській місцевості – організаційна, методична та консультаційна	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	1,7	3,9	4,6	24,8	35,1	
		Кількість об'єктів							
		Потужність об'єктів							
2.29	Стимулювання розвитку депресивних сільських територій	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн. грн.	0,0	58,9	259,4	445,8	5834,4	6598,5	
		Кількість об'єктів							
		Потужність об'єктів							
2.30	Реалізувати пілотні проекти облаштування сільських територій (по одному на область) в складі зон призначення:								
		агропромислової	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	0,0	0,0	199,1	1198,0	1397,1
			Кількість об'єктів						
			Потужність об'єктів						

	агросервісної	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	0,0	0,0	159,1	921,3	1080,3
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
	житлової	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	0,0	0,0	1242,4	7244,8	8487,1
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
	соціальної	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	0,0	0,0	246,7	1427,2	1673,9
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						
Всього по пункту 2.30.	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	0,0	0,0	0,0	1847,2	10791,2	12638,5	
	Кількість об'єктів							
	Потужність об'єктів							
2.31	Інші міністерства і відомства	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	1200,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1200,0
		Кількість об'єктів						
		Потужність об'єктів						

ВСЬОГО по розділу 2.	Необхідні обсяги бюджетного фінансування, млн.грн.	1293,1	2000,0	5000,0	8000,0	42171, 0	58464,0
	Кількість об'єктів						
	Потужність об'єктів						

**Розрахунок
потреби бюджетних коштів для адресної продовольчої
допомоги бідним верствам населення**

В країні є 17,5 млн. домогосподарств. З них 9,5 відсотків витрачають на всі потреби у місяць на особу до 180 грн. (або в середньому 170 грн.); 10,5 відсотків - витрачають 180,1 - 240 грн. (в середньому 210 грн.).

За умови підвищення витрат першої групи до рівня другої, необхідно надати 3,6 млрд. грн. бюджетних субсидій.

Показники	Витрати у місяць на домогосподарства грн.	
	I групи до 180 (в середньому 170)	II групи 180,1-240 (в середньому 210)
Питома вага бідних верств населення, %	9,5	10,5
Кількість домогосподарств млн.	1,7	1,8
Кількість членів сім'ї		
- в домогосподарстві, чол.	4,5	x
- всього, млн., чол.	7,5	x
Потреба в адресній допомозі, яка спрямовується на продовольче забезпечення		
- на одного члена сім'ї в місяць (210-170) грн.	40	x
- на рік грн.	480	x
Всього потреба бюджетних субсидій на рік, млрд. грн.	3,6	x

Джерело: Статистичний щорічник України за 2005 рік. Держкомстат України
табл. 18.18, стор 419

**Розрахунок
формування Національного фонду підтримки розвитку
українського села**

Для фінансового забезпечення заходів "Комплексної програми підтримки розвитку українського села на період до 2015 року" пропонується ввести відрахування від обсягів реалізованих товарів, робіт та послуг всіх юридичних осіб в Україні до Національного фонду підтримки розвитку українського села.

У 2005 р. загальна сума такої виручки всіх суб'єктів господарювання в цілому по країні становили 1824 млрд. грн., у т.ч. без акцизного збору і ПДВ – 1471 млрд. грн.

**Виручка від реалізації продукції, робіт і послуг в галузях економіки
України у 2005 році**

Види економічної діяльності (галузі)	Доход (виручка) від реалізації продукції, млрд. грн.	В т.ч. без акцизного збору і ПДВ, млрд.
Усього по економіці	1824	1471
в т.ч. сільське господарство, мисливство та лісове господарство	42	36
промисловість	591	497
будівництво	67	56
оптова і роздрібна торгівля	781	630
транспорт і зв'язок	157	86
фінансова діяльність	60	57
банківська діяльність		
операції з нерухомістю	99	86
інші види діяльності	27	23

Враховуючи темпи зростання національної економіки та рівень інфляції, можна прогнозувати, що у 2006 р. обсяги виручки всіх суб'єктів господарювання досягли майже 2,2 трлн грн., в т.ч. без акцизного збору і ПДВ – 1,8 трлн. грн.

Отже, якщо запропоновані відрахування будуть становити 0,5 % то від виручки за реалізовані товари, роботи і послуги без акцизних зборів і ПДВ до Національного фонду підтримки розвитку українського села може надійти 9 млрд. грн. на рік.

Бюджетна підтримка розвитку аграрного виробництва, інфраструктури та механізмів аграрного ринку

Напрямок підтримки	Роки млн. грн					Всього за 2007-2015
	2007	2008	2009	2010	2011-2015	
Підтримка доходів виробників продукції рослинництва	1 194	1 225	1 000	900	4 500	8 819
Підтримка доходів виробників продукції тваринництва	1 497	5 500	5 870	5 970	30 000	48 837
Заходи з поліпшення земель та охорона навколишнього середовища	155	600	1 000	1 200	6 000	8 955
Технічне забезпечення аграрного сектору	402	800	1 000	1 200	6 000	9 402
Створення державних резервів для забезпечення продовольчої безпеки країни	685	400	300	200	500	2 085
Розвиток страхування аграрних ризиків та гарантування доходів сільськогосподарських товаровиробників	50	300	600	1 000	5 200	7 150
Розвиток кредитування аграрного сектору	730	1 000	1 200	1 200	6 000	10 130
Удосконалення системи інспектування і перевірки сільськогосподарської продукції на відповідність нормам охорони здоров'я, безпеки, рівня якості та стандартів	1 071	1 250	1 450	1 650	8 250	13 671
Розвиток дорадництва, поширення досвіду та консультаційні послуги	10	80	80	80	450	700
Розвиток кооперативних формувань в сільській місцевості	0	100	200	300	1 500	2 100
Боротьба зі шкідниками та хворобами рослин і тварин	170	200	250	300	1 500	2 420
Підтримка сільськогосподарського виробництва в складних кліматичних умовах та відшкодування збитків від стихійних лих, регіональні програми надання допомоги	40	200	400	600	3 500	4 740
Заходи по меліорації земель	35	200	300	400	2 500	3 435
Підтримка виставкових заходів, маркетингу та просування товарів на ринок	25	45	100	150	800	1 120
Підтримка впровадження біологічних видів палива	15	50	100	150	800	1 115

Впровадження органічного сільського господарства, енергоощадних та екологічно безпечних технологій виробництва сільськогосподарської продукції	0	50	150	300	1 500	2 000
Підтримка сільського господарства за рахунок спеціальних режимів оподаткування податком на додану вартість *	4 500	0	0	0	0	4 500
Разом по напрямках	10 579	12 000	14 000	15 600	79 000	131 179

* - Починаючи з 2008 року передбачається заміна підтримки за рахунок пільг по податку на додану вартість на пряму бюджетну підтримку

**Прогноз
залучення кредитів та інвестицій
в сільське господарство на 2007-2015 роки**

	2006 р. факт	Прогноз, млн. грн.				
		2007 р.	2008 р.	2009 р.	2010 р.	2015 р.
Залучення кредитів - всього	12700	14000	16000	18500	20000	30000
в т.ч. пільгових	3200	8000	10000	12000	13000	17000
Із загальних обсягів кредити:						
- довгострокові	4700	5500	7500	9000	12000	18000
- короткострокові	8000	8500	9500	9500	8000	12000
Залучення інвестицій	4905 *	9800	10600	11900	13300	20000
в т.ч. іноземних	1100	2000	3000	5000	6000	8000

* Дані 2005 року

**Прогноз
надходжень податків і зборів від підприємств аграрного
сектору до Зведеного бюджету на 2007 – 2015 роки**

Галузь	2005 факт	2006 очік.	Прогноз					Всього за 2007-2015
			2007	2008	2009	2010	2011-2015	
Всього до Зведеного бюджету по аграрному сектору	8728	10 270	11 900	16 410	18 715	21 260	120 950	199 505
у тому числі:								
- сільське господарство	1265	1 485	1 650	3 100 ¹	3 400	4 100 ²	22 250	35 985
- харчова промисловість і перероблення с/г продукції	7410	8 711	10 160	13 200 ¹	15 180	17 000	97 750	162 001
- рибна промисловість	25	35	43	53	65	78	450	724
- видобування солі	28	39	47	57	70	82	500	795

² З 2008 року передбачається відміна дії режиму виплати дотацій переробними підприємствами за рахунок ПДВ, застосування нульової ставки ПДВ при продажу окремих видів тваринницької продукції та відміна дії режиму акумуляції сум ПДВ, що спричинить зростання обсягів сплати ПДВ до бюджету переробними та с/г підприємствами.

³ З 2010 року передбачається зміна механізму функціонування фіксованого сільськогосподарського податку, що призведе до зростання доходів зведеного бюджету.